

Erdős Virág

Pimpáré és Vakvarjúcska

(mesejáték)

Szereplők:

Pimpáré királykisasszony

Vakvarjúcska (később Királyfi)

Pitypang király

Pongyola királyné

Rózsi bácsi, a kertész

1. Kérő

2. Kérő

3. Kérő

1. Szarka

2. Szarka

3. Szarka

4. Szarka

1. Vadkutya

2. Vadkutya

1. jelenet

Pitypang király palotájában, Pimpáré királykisasszony hálószobájában vagyunk

A szoba közepén ágy

Balra a nézőtér felé nyíló erkély, behúzott függönnyel

Pimpáré az ágyban alszik

1. MESÉLŐ	Ez egy mese.
2. MESÉLŐ (<i>mutatja</i>)	Ő a hősünk.
1. MESÉLŐ	Királylány!
2. MESÉLŐ	Az ismerősünk!
	Hogyha van egy lazább
hetünk,
elég gyakran beszélgetünk...
1. MESÉLŐ	Én kérdem...
2. MESÉLŐ	... ő válaszol:
	<i>ez a mese
róla szól.</i>
1. MESÉLŐ	Szép az orra,
2. MESÉLŐ	szép a szeme
1. MESÉLŐ	Pimpáré a
keresztneve.
Aranyhaja copfba
fonva
2. MESÉLŐ	hogyan legyen
boglya-

	forma!
1. MESÉLŐ	ajka rubin
2. MESÉLŐ	bőre márvány
1. MESÉLŐ	pici fogkrém van az állán...
2. MESÉLŐ	Családja is egész király, megkap mindent, amit kíván
1. MESÉLŐ	békében él
2. MESÉLŐ	szeretembe'!
1. MESÉLŐ	<i>jó</i> dolgoktól <i>jó</i> a kedve...
1. MESÉLŐ	szóval ez a kicsi felség szimpatikus egy jelenség: valóságos tünemény!
2. MESÉLŐ	Pont olyan, mint te meg én. Egy baj van csak: éppen alszik. Ha felkeltjük, megharagszik!
1. MESÉLŐ	Takargassuk be a vállát, s lessük meg – mit szólsz? – az álmát!
	<i>Pimpáré megelevenedett álmát látjuk</i>
2. MESÉLŐ	Hú,

de pompás tájat látok!
Szelíd lankák, vad
virágok

fent a kék ég, lent a
páfrány:
szívmelengető a látvány!

Pimpáré álmában az erdőben sétál

1. MESÉLŐ

S odasüss: Pimpáré éppen
ott kószál az
erdőszélen.

Fű, fa, bokor: minden klappol,
Pimpáré is vígan
trappol

neki bókol minden virág,
meg kell hagyni:
szép a világ!

Az útszéli fa ágán egy varjú ül

2. MESÉLŐ

Bár egy fokkal még szebb lenne,
ha *varjú* nem lakna benne!

1. MESÉLŐ

Nézd az ágat, ott tanyázik!
(Királylányokra vadászik?)

Nem nyugszik egy percre sem,
le-föl sétál
peckesen...

gyilkos szemmel méreget:

2. MESÉLŐ

most vesz rólad
méretet!

1. MESÉLŐ

Azt susogja még a lomb is,

2. MESÉLŐ

azt visszhangozza a
domb is:

1. MESÉLŐ

ne vacilálj sokat rajta,
fogj egy nagy követ, és
rajta!

Az álombéli Pimpáré felkap a földről egy követ és a fa lombja felé hajítja

2. MESÉLŐ

Pimpáré, lám,
le is hajol, nem vacilál,
nem vacakol

1. MESÉLŐ

látott idefele jövet
éppen elég
pofás
követ

2. MESÉLŐ

választ egy szép markosat,
jó éleset,
sarkosat

1. MESÉLŐ

s tovább nem is bonyolítja,
meglódítja,
elhajítja:

ÁLOMBELI PIMPÁRÉ

Hogy szakadna rád a bánat!
Hess el innen, rusnya állat!

2. MESÉLŐ

ezt veri a
szíve
dobja

s miközben a követ
dobja, szellő kél,
huss,
feléled, ő
megmoccan és
felébred.

Felrebbenő varjak károgását és szárnyak riadt verdesésének hangját halljuk

Fentről, mint a hó, hull a fekete toll

Pimpáré ijedten felül az ágyában

Pillanatnyi csend

Lentről a kertből felhangzik a kertész Rózsi bácsi hangja

Látjuk, ahogy odalent a fűben körbe-körbe szaladgálva kerget valamit, és a kezében lévő hatalmas virágcsokorral próbálja agyoncsapni

RÓZSI

Azt a tarka cickafarka!
Hű, de nagyon
fürgé fajta!

Pimpáré a hangra kiugrik az ágyból, és egy szál pizsamában kiszalad az erkélyre

RÓZSI

Hogy a kusza iszalag!
Még a végén
kiszalad!

PIMPÁRÉ *(lekiált)*

Szép jó reggelt, Rózsi bácsi!
Tessék már egy kicsit várni!

Rózsi bácsi kezében a virágcsokorral tovább csapkod és kerget valamit a fűben

RÓZSI

Na te puszpáng!
Na te gizgaz!

(Pimpáréhez)

Nézze felség, hogy meg-
izzaszt!

PIMPÁRÉ

Mért rohangál körbe-körbe?

RÓZSI

Kártevőket csalog
törbe!

*Hogy a tyúkhúr húzná el a
nótáját az
ilyeneknek:
bekóvályognak ide és
mindent össze-
csipegetnek!*

Pockok, békák, bogarak,
éhenkórász

madarak...

PIMPÁRÉ

Ne legyen már ilyen
zsémbes!

RÓZSI

Az én türelmem is véges!

PIMPÁRÉ

Egy *madár* is lehet *bárki*!
... elvárásolt kiskirályfi...

RÓZSI

Hát, ha nagyon tehetséges...!
Máma minden
lehetséges!

Mutatja Pimpárénak a kezében lévő virágcsokrot

Hopp, mutattam már a csokrot?
Megkopasztottam egy
bokrot!

Szakajtok még egy-két szálát,
rózsabimbóból vagy
százat ...

Elindul kifelé

sok-sok sárgát, kicsi
kéket:
ez lesz a teríték
éke!

Májvirág és mandragóra,
készülünk a
kézfogóra!

PIMPÁRÉ

Hol van az még, Rózsi bácsi!

Rózsi egy pillanatra visszafordul

RÓZSI

Na-na, kiskisasszony, ácsi!
Nincs az olyan nagyon messze!

(sejtelmesen)

De *vőlegény* vajon

lesz-e?

Kiszalad

Odabent Pimpáré szobájában nyílik az ajtó, és tálcával a kezében bejön Pongyola királyné

Pimpáré az erkélyen marad, a függöny mögül figyeli az anyját

PONGYOLA

Pimpáré!

Pimpáré hallgat

PONGYOLA

Jó hírem van!
Mondjam, vagy ...?

Pongyola meglátja a paplankupacot, azt hiszi, hogy Pimpáré alatta van és még alszik

Nahát, te még ágyban vagy?

Hát ez *nagy* disznóság tőled!
Ezen a szép napon, főleg!

(fülel)

Nem hallod a kínzó lármát?
Ütik-verik a sok párnát!

Most figyeld a lényegét!
Püfölik a szőnyeget!

Hát a konyha? Csupa trilla,
csörömpöl a kés,
a villa

fut a malac, méreckedik,
a sütőbe
kéreckedik...

Mért siet úgy? Ne is kérdjed!
Kíváncsi, ki lesz a
férjed!

Ezer kukta sűrög-forog,
rettentő sok még a dolog,

pirítani,
teríteni,
plusz egy széket keríteni...

Jaj, hová tettem a kulcsot?
Én szervírozom a puncsot!

Futok is már, nincs egy percem!
Maradjak?
Jaj, nincsen merszem...

(elindul)

Jobb, ha nem!

(marad, tálcával a kezében leül)

Vagy inkább mégis?
Szusszanhatok egyet én is!

Apád is csak perel velem,
mit bánja, hogy lóg a belem!

Keltegeti a "paplankupacot"

Pimpáré!

Hé, te a füleden fekszel?!
Hoztam neked teát
keksszel!

Hogy *mi* készül!
Hú, ha tudnád!
Rögtön lerugnád a
dunyhád!

Kint a kertben,
mint a tölgyek
pusmognak az udvar-
hölgyek

bent
terítve már az asztal,
patyolatfehér da-
maszttal

ezüstkupák, kincset érők,

(abból isznak majd a
kérők)

körülöttük papír-tálak,
(úgyis mindent felza-
bálnak)

Sürög-forog a sok szolgál,
ide mustár, oda
torma,
még a sün is sündörög,
csak az apád hóbörög...

Középen, egy jó nagy tálcán
piheg a szép arany
fácán

Milyen forró, milyen fincsi!
– sóhajt a palota-
pincsi...

Hohó, csak lassan a testtel!
inti őt a *strázsa*
mester

Tudnillik ma ő se henyél!
Állogáll csak, mint a fanyél,
elmélkedik, ha van miről,
ha meghal majd, *puff*, így
kidől

Az se egy nagy tragédia,
elsiratja, ha van
fia:
ennyit mindnyájunknak megér,
hogy te végül boldog legyél!

(*mutatja*)

PIMPÁRÉ (*az erkélyről*)

PONGYOLA (*meglepődik,
kifordítja a paplankupacot*))

Csokis?

Pimpáré!

Nahát!
Igazán szólhatnál nekem,

hogy a *paplant* kelte-
getem!

Pimpáré kelleltenül bemegy a szobába

PIMPÁRÉ

Csokis?

PONGYOLA

Csakis!
Vagyis...
Mi is?

PIMPÁRÉ

Hát a keksz.

PONGYOLA

Ja!

(nézi)

Hát a keksz, az inkább
magos.
Asszem, hogy többnyire
zabos.

Tönkölybúzás,
lépessmézes,
rettentően egészséges!

PIMPÁRÉ

A magosat "utálom,
az ablakon kihányom."

Kedvencem a pilóta!

PONGYOLA

Na ne beszélj! Mióta?

PIMPÁRÉ

Teát
véggépp nem iszok!
Beleugrott a pizsok!

PONGYOLA
(nézi)

Pizsok?! A teába?!
Hű!

Á, az csak a tea-
fű!

Édes lányom! Ne butáskodj!
Állj hozzá egy kicsit

máshogy!

Ha nem iszol elég teát,
kitikkad az epéd,
tehát:

Besűrösödik a véred!
A lagzit már meg se
éred!

PIMPÁRÉ

Az se olyan tragédia:
eltemet a família.

PONGYOLA

Jaj, Pimpáré, ne csináld már!
Te vagy a legszebb virágszál!

Édesapád szeme fénye,
birodalmunk
reménysége

bomlik érted gróf és márkí,
meg is halna érted
bárki!

PIMPÁRÉ

Bárki?

PONGYOLA

Bárki!

PIMPÁRÉ

Már *ki*?

PONGYOLA

Mi ki?

PIMPÁRÉ

Miki??

PONGYOLA

Miki, Maki,
Dini, Dani,
Szili, Szabi, Boti, Bali:

mindenféle fura pali.

Látod, most is hányan jönnek,
nekivágnak hegynek,
völgynek

jönnek táltos paripán,
öszvéren vagy
barikán

jönnek gyalog,
jönnek busszal,
(ha végképp nem győzik
szusszal)

összetörik kezük-lábuk,
hogy egy pillantást vess
rájuk!

PIMPÁRÉ

Akkor te már? Nem is szeretsz?
Örülsz, hogy majd
magad lehetsz?

PONGYOLA

Pimpáré, te micsináltál?
Bolondgombát
vacsoráltál?

Ugyan, *hogy* ne
szeretnélek?!
Amíg élek
érted élek!

Te vagy nekem minden kincsem!
Nálad nagyobb kincsem
nincsen!

(Persze *van* még
egy és más,
gyémánt,
zafír,
briliáns --
na de az már
megint más...)

Felpattan, leteszi a tálcát

Úgyhogy
ne is keresd magad,

mert az idő szörnyen
szalad!

Úristen, hogy áll a hajad!

Hozd egy kicsit rendbe
magad!

Pongyola a szobában kergeti Pimpárét

Ne szaladgálj pizsiben!

Voltál már a füciben?

Mostál fogat?

Fület?

Lábat?

Ne felejtsd a koronádat!

Pisiltél már?

Lehúztad?

Hónod alatt?

Befújtad?

Mutasd csak a pofikádat!

Megmostad a popikádat?

Moccanj már meg végre? Nahát!

Menten betoppan az
apád!

PIMPÁRÉ

Bárcsak
azon
nyomban
jönne!

*Én papuskám! Papák
gyöngye!*

Megfordul a kör, most Pimpáré készíti meghátrálásra az anyját

Ő majd megért, megvigasztal,
nem borítja rám az
asztalt!

Nem ordít a
fülembé!

(fülébe kiabál)

Végtelen a türelme!

Nem kell tőle agybajt kapni,
nem próbál lapátra
rakni

Nem boronál össze mással,
nem üldöz a fogmosással

nem *szid* folyton, hanem
*szere*t!
Bármit kérek, nem mond
nemet!

(felugrik az ágyra)

S ha majd egyszer üt az óra,
ketten ülünk fel a
trónra

lekvárt eszünk, kanálkával,
birizgál a
szakállával

összebújunk és ő
mesél! A *legeslegszebbik*
mesét...

PONGYOLA

Jaj, Pimpáré! Fékezd magad!
Összehordasz hetet-
havat!

Nem a pici *babucija* vagy! Hanem a
lánya!
Úgyhogy lassan benő-

PIMPÁRÉ *Benő??*

PONGYOLA *... hetne már a fejed
lágya!*

Huss!

Hirtelen félelmetes, szárnysusogásra emlékeztető hangeffektek, pislákoló fények

Egy pillanatra teljes sötétség, majd derengő félhomály

PONGYOLA *Mi az isten!*

PIMPÁRÉ *Anya, hol vagy?*

PONGYOLA *Én itt vagyok, de
te hol vagy?*

Összekapaszkodnak

PONGYOLA *Mitől lett egyszerre sötét?*

PIMPÁRÉ *Hát ez most
nekem is sötét.*

PONGYOLA *S hogyhogy nincs itt világos?*

PIMPÁRÉ *Ez
nekem se világos!*

PONGYOLA *Merénylet! ... Vagy királypuccs?*

PIMPÁRÉ *Akkor a lagzinak
füccs!*

PONGYOLA *Vagy:
palotaforradalom?
Pont ezen a vidám napon?*

PIMPÁRÉ *Édesanya, ne butáskodj!
állj hozzá egy kicsit
máshogy!*

Arra sincsen biztosíték,
hogy nem épp a
biztosíték!

Legyen, akinek a gondja:
majd a személyzet meg-
oldja.

PONGYOLA

Jaj, Pimpáré, ne légy sötét!
Kérdés, hogy *mitől*
lett sötét!

A nézőtér felé nyíló ablakhoz húzza Pimpárét

(mutatja)

Lássuk csak!
Nézd azt a felhőt!
Ott, az *ormok* közt kerengőt!

Sose láttam ilyen nagyot!
Beárnyékolja a
napot!

Suhan
nehéz szárnyalással,
éjsötét, vad illanással,
millió szem-
villanással

Ráadásul?
Nem
esővel,
(jólesővel)
nem dörgéssel,
villámlással,
vagy *hóval,*
vagy bármi mással
van tele, de:
károgaással!

Az lendíti, *az* lohasztja,
az dagasztja és apasztja:

vagyis babám,
az a felhő
ott,
az ormok közt kerengő
tollas-faggyas-fényes,
– akármilyen rémes –,
nem lehet más eleve,
csak a *varjak*
serege!

Ők vonulnak most az égen,
Ezerannyian, mint
régén

Nem köszönnek: mért is!

Elveszik a
fényt is

és az élen...

PIMPÁRÉ (*önkéntelenül*)

Hú, de király!

PONGYOLA

... maga a rút
Varjú Király!

Összekapaszkodva állnak, reszketnek, csönd

PONGYOLA (*suttogva*)

Hallod ezt a furcsa zajt?
Magunkra hoztuk a
bajt!

Van egy szörnyű megérzésem,
édes lányom, legyél
résen!

(*fülel*)

Te is hallod?
Tak-tak-tak!

PIMPÁRÉ
(*prózaian*)

Azt hiszem, hogy...
... kopogtak.

Kivágódik az ajtó, és ezzel egyidőben kivilágosodik a szín

Beviharzik Pitypang király

PITYPANG

Heló, lányok! Mi az ábra?

PONGYOLA

Te vagy?

PIMPÁRÉ

Jaj,
papuska drága!

PONGYOLA

Láttad?

PITYPANG

Ja. Megint a varjak.
Dunsztom sincs, hogy mit
akarnak.

Jönnek-mennek:
kit érdekel!
Mert ezzel most
mit érnek el?

Öreg róka a vadászunk,
majd mindet *jól* le-
vadásszuk!

Egy-két trükköt bevetünk,
legközelebb:
lövetünk!

(Pimpáréhoz)

Betojtál, mi? Kicsi fruskám!
Pedig töltve van a
puskám!

(Pongyolához)

Te se vágj már ilyen képet!
Tehetnek egy
szívességet!

PONGYOLA

És egyébként? Mit intéztél?
Mindenek utána
néztél?

PITYPANG

Hát, ö-ö,

vagyis,
izé,
hogyne!
Sorolom, ha kéred!
... Vagy ne?

PONGYOLA

Aranygyűrű?

Csipkefátyol?

Százszemélyes
kerti sátor?

Gyerekpezsgő?
(ötven flaska)
Nyoszolyónak
való fruska?

Vőfély? (jó fej!)
Virágáros?
Esküvői fotográfus?

És a gyöngyös koszorú?!

(Pimpáré felé int a fejével)

Hogy ne legyen
szomorú?!

Minden tételt kifizettél?
Minden számlát befizettél?
Akit kellett,
lefizettél?

PITYPANG

Órák óta szaladgálok,
egy *pipára* meg nem állok

(Pimpáréra kacsint)

osztok, szorzok, variálok,
minden papát le-
pipálok!

(felemeli a mutatóujját)

Na de!:
– hála ennek-annak –,

irtó jó híreim

vannak!

Titkos
kémeim jelentik,
(nem szólhattam erről
eddig):
hogy *ma* reggel
(fél hat felé)
kérők *hada*
indult felénk

PONGYOLA (*Pimpáréhoz*)

Pimpáré, ne tátsd a
szádat!
Kapt gyorsan a
topánkádat!

*Pimpáré az ágy alatt keresi a cipőjét, megtalálja, felhúzza, illeg-billeg benne,
miközben még mindig pizsamában van*

PITYPANG

Ráadásul
nyert ügyünk van!
száz között ha *egy*
gyügyünk van

ám a többség
jobb a vártnál,
(mintha csak *ma-*
gamat látnám):

tetszetős és
daliás,
(a legtutibb
variáns!)

jól szituált,
szimpatikus,
éppen férjnek
való típus...

PONGYOLA (*Pimpáréhoz*)

Jaj, mit állsz itt, bucikám?!
Húzd inkább a
rucikád!

Pimpáré kelletlenül bevonul egy spanyolfal mögé, időnként kihajít egy-egy ruhadarabot

PITYPANG *(felemelt mutatóujjal)*

És ami a legfőbb adat:
egyikük sem ágról-
szakadt!

Mind egy szálig előkelő:
korán fekvő,
későn
kelő

(mutatja, görnyedt háttal)

(kihúzza magát)

nem a földet
túrni termett,
inkább langa-

Pukk – lufipukkanás hangja

...léta termet

PONGYOLA *(fülel)*

Most fújják a lufikat!

(bekiabál Pimpárénak)

Húzhatod a
bugyidat!

PITYPANG

Egytől egyig csupa
jó fej,
egyik bankár, másik
bróker

kiskirályok,
grófok, bárók,
sok pénzzel még
többre vágyók

Pimpáré a spanyolfal mögül hajigálja a levetett ruháit

PONGYOLA

Atya-gatya, micsinálsz?
Összevissza
hajigálsz!

Pimpáré kihajított pizsamanadrágja épp Pongyola nyakába hull

PONGYOLA

Jaj, kislányom, ne légy csacsi!

PITYPANG *(szelíden leveszi Pongyola nyakából a pizsamagatyát, halkán)*

(tovább)

PIMPÁRÉ *(kikukucskál)*

PITYPANG

PONGYOLA

PIMPÁRÉ

Ugyan már!
Ez csak egy
naci!

Monacó-ból jön egy herceg,
(legalábbis
ezzel henceg)

Buffalo-ból meg egy
jenki,

Börzöncéről
nem jön
senki

Veszprémből egy prima parti!
(Zalából is jön egy
pajti)

Sárbogárdról?

Hárman is!
Jönnek térdig
sárban is!

Makóról jön még egy
muki...

Pimpáré behúzna a spanyolfal mögé egy feltűnő színű ruhadarabot, de Pongyola megfogja, huzakodnak

Jaj, ezt ne!

De olyan cuki!

Egy a messzi Skóciából,
egy meg Bergen-
góciából

innen is, meg
onnan is,
talán még a...

PIMPÁRÉ (*kikukucska*)

Marsról is...?

PONGYOLA (*közbevág*)

Ezek prima kilátások,
de a tettek
megint mások!

Komolyabban veendők
a hátralévő
teendők!

Rumliszobát?
Becsukattad?

Főkancellárt?
Lecsukattad?

Tárnokmestert?
Megmotoztad?

Naplopókat?
Felpofoztad?

Mit szólnál, ha...

PITYPANG (*meghunyáskodva*)

Szerinted?

PONGYOLA

A szemetet?
Levitted?

Hát a kert? Felé se nézel!
Szemünk láttára
enyész el!

Ide-oda fut a rózsza,
hasztalan nyesi a
Rózsi

PITYPANG

Kirugassam?

PONGYOLA

Nekem nyolc!
Majd mindent benő...

PIMPÁRÉ (<i>kidugja a fejét</i>)	Benő?
PONGYOLA	Majd mindent benő ... a lonc!
<i>Harsonaszó harsan</i>	
PITYPANG	Halljátok ezt? Megérkeztek! Jobb lesz, hogyha igyekeztek!
PONGYOLA	Na tessék! Hát nem ezt mondom?! Mindig minden az én gondom!
<i>(Pimpáréhez)</i>	Na, kislányom! Mutasd magad!
PIMPÁRÉ (<i>a spanyolfal mögül</i>)	Szemeket befogni!
PITYPANG (<i>szemét befogva</i>)	Szabad?
<i>Pongyola és Pitypang várakozva állnak a spanyolfal előtt</i>	
<i>Pimpáré nem mutatkozik</i>	
PONGYOLA	Jaj, Pimpáré, ne cicázz, mert <i>menten</i> ki- tör a frász!
	Mért vagy ilyen esztelen?
PITYPANG	Tán csak nem vagy meztelen?
PONGYPLA (<i>Pitypanghoz</i>)	Jaj, hogy te is miket beszélsz! Elveszed az ember esztét!
<i>(bekiabál Pimpáréhez)</i>	Hallhattad a harsonákat, úgyhogy most már szedd a lábad!
	Ha <i>háromra</i> nem vagy kész...

Pimpáré a továbbiakban mindannyiszor kidugja a fejét a spanyolfal mögül, valahányszor a szülei nem néznek oda. Ahogy odanéznek, rögtön visszabújik

PITYPANG

Akkor sincsen semmi vész!

Minek folyton ordibálni!
A kérők is
tudnak várni!

(Mondjuk az is lényeges, hogy
Pimpáréra
érdemes!)

Pitypang óvatosan hátrál az ajtó felé

(Pongyolához)

Addig is,
(hogy jó fej legyek)
sietve eljűk
megyek!

*(Pongyolához)
(odasűgja)*

Látod, hogy nem pihenek!
Megnűzem, hogy
milyenek!

(miközben az ajtó felé slisszol)

Illó is, hogy
találkozunk,
csöppet össze-
barátkozunk,
és ha nagyon leverték,
bedobunk egy
kevertet!

Pongyola nem engedi elmenni Pitypangot, visszaráncigálja az ajtóból, és visszahűzza a spanyolfal elé

PONGYOLA

Azzal aztán sokat őrűnk!
Jobb lesz, ha a
tűrgya
tűrűnk!

Minek mindent halogatni,

ide-oda
tologatni?!

Ember tervez ...
... aztán
szervez.
Tartsuk magunkat a
tervhez!

Már javában sül a sült!

PITYPANG (*beleszagol a levegőbe*)

Asszem, kissé
odasült!

PONGYOLA

Mit szólnak a nemesek, ha
kihülnek a
levesek?!

*Addig várunk majd, míg végül
Pimpáré is jól meg-
vénül,*

s megunják a hercegek
számolni a
perceket!

Pongyola és Pitypang újra ott toporognak a spanyolfal előtt

(*Pimpáréhez*)

Gyere elő, te kis vakarcs!

(*Pitypanghoz*)

Őrület, hogy milyen
makacs!

PITYPANG

Bújj elő, na! Bucikám!

*Míg Pongyola és Pitypang a spanyolfal előtt türelmetlenkednek, addig Pimpáré
valahol a szoba túlsó sarkán bukkan elő*

PIMPÁRÉ

Nekem szóltál, papukám?

PITYPANG

Jaj, de szép vagy!

PONGYOLA

Szép a fenét!
Se egy cickó,
se egy
fenék!

Sovány, mint a pipa
szára,
azt nézd:
csont és bőr a
lába!

PITYPANG (*rajongva*)

És a *rucid!*
Nagyon király!

Pimpáré boldogan pörög a szép, sárga, királylányos ruhájában

PONGYOLA

Uramisten,
az is
hogy áll!

PITYPANG (*rajongással*)

Ez a *szín!* ... És ez a
kelme!

PONGYOLA

Mégse telik
kedve benne!

Mint a kókadt tátika
lóg rajta a
pántlika!

Végigjártam minden boltot,
mégse örül, mégse
boldog!

Mért is tudná
megbecsülni!

Pimpáré a tehetetlen keserűségtől leroskad az ágy szélére

PONGYOLA (*Pimpáréhez*)

Meg ne próbálj lecsücsülni!

Pimpáré felpattan

PONGYOLA

Mire vársz? A tavaszra?
Indíts ki a
teraszra!

Zenére mindhárman kivonulnak az erkélyre

A zene elhallgat, csend, gyér madárcsicsergés

Tanácsstalanul nézelődnek

PONGYOLA

Mi a csuda! Sehol senki!

PIMPÁRÉ

Talán vissza
kéne menni.

PONGYOLA *(egy nézőre mutat)*

Az ott?

PITYPANG *(nézi, legyint)*

Á! Az
csak egy
pocok!
Folyton ide-
oda
kocog.

PONGYOLA *(egy másik nézőre mutat)*

Hát aki ott kucorog?

PITYPANG

Csak egy
ürge mocorog.

PONGYOLA *(egy harmadik nézőre mutat)*

Hát amott *ki*
szundikál?
A füle ki-
kandikál!

Lehet, hogy egy
lusta kérő!

PITYPANG

Fenét!
Csak egy
rusnya
kóró!

PONGYOLA

És aki a
fák közt szalad?

Rózsi bácsi be

PITYPANG (*felfigyel*)

Na, az már egy gyanus
alak!
Hóna alatt ásó, kapa...

PIMPÁRÉ

Ugye most csak viccelsz,
apa?

Nincsen benne semmi furcsa:
Rózsi bácsi az, a
kulccsal.

PONGYOLA

Ne zavard össze az aput!

PIMPÁRÉ

Fut, hogy kinyissa a
kaput!

PITYPANG

(helyezkedik, odébbtolja Pongyolát)

Na, az már más!
Ez már döfi!
Engedj kérlek szólnom!
Köszi!

PONGYOLA

Vagyis fogjam be a szám?

PITYPANG (*lekiált Rózsának*)

Szép jó reggelt,
Rózsikám!

RÓZSI

Felségteknek is jó reggelt!
Látom, már
mindenki
felkelt!

Zöld uborka, piros
rettek,
én magam se tétlen-
kedek!

Oltok, metszek,
nyesegetek,

(*össze-vissza kalimpál a kezével*)

szunyogokat
he-
segetek...

PITYPANG

És most éppen hová siet?
Már ha kérdezhetek
ilyet...

RÓZSA (*szenilisen lelassulva*)

Hú, hová is?

(*felderül*)

Ja, már tudom!
Szaladok, a kaput
nyitom!

(*félre*)

Itt vannak a vendégek!
(Bár már inkább
mennének!)

Ha nem futok, még megölnek,
olyan nagyon
dörömbölnek!

Lehetnek vagy *százan* is!
(Remeg még a
lábam is!)

Akkor lesz csak nekünk kaput,
ha majd ránk törik a
kaput!

Bemasíroznak és
– egek! –
jól letapos-
sák a
gyepet!

PITYPANG

Rendben, Rózsi bá, csak fusson!
De aztán eszébe
jusson...

PONGYOLA

... ha már észben tartjuk
mi is!

RÓZSI (*elmentében*)

Nem felejttem el!

Elindul kifelé, majd megtorpan

Pillanatnyi csend

RÓZSI

De mit is?

PONGYOLA

Megbeszéltük már ezerszer!

PITYPANG

Elmondom, de már csak egyszer!

(feltartott mutatóujjal)

Bárki kérdi (lopva, csendben):
Minden a legnagyobb rendben!

*Bárki, bárhog*y incseleg:
Problémáink nincsenek!

RÓZSI (*memorizálja*)

*Bárki, bárhog*y incseleg,
problémáik nincsenek.

Pillanatnyi csend

(felderül)

Nem adnám a kaszám soké':
az a fő, hogy minden oké!

(kifelé mentében magában mondogatja, mint egy mondókát)

*Bárki, bárhog*y incseleg,
problémáik nincsenek.

(még kintről is hallani)

*Bárki, bárhog*y incseleg...

Pillanatnyi, súlyos csend

PIMPÁRÉ
Papus, ezt most hogy értetted?
Olyan *sandán* erőltetted.

Csődbe mentünk?
Ez az ábra?

PONGYOLA
Jaj kislányom, üss a szádra!

PIMPÁRÉ
Egyetlen
fityingünk sincs már?
Kiürült az állam-
kincstár?

PITYPANG
Jaj, Pimpáré, miket beszélsz?
Hol hallottad ezt a
mesét?

PIMPÁRÉ
Hol vannak az ajtónállók?
Mellettünk mindig ki-
állók?

PONGYOLA
Nem hordták a sisakrostélyt,
el kellett hagyni a
kastélyt.

PIMPÁRÉ
És az öreg generális?

PITYPANG
Nem volt elég
zseniális.

PIMPÁRÉ
Hát a libériás inas?

PONGYOLA
Engedetlen volt és
pimasz.

PIMPÁRÉ
Nem lelem a komornám!
(Pedig *úgy* fel-
pofoznám!)

PONGYOLA
Titokban nézte a tévét,
le kellett vonjuk a

bérét.

PIMPÁRÉ

Hát a három messze ringó,
bőrülésem, cifra
hintó?

PONGYOLA

Sétálni is egészséges,
úgyhogy *egy* is
elég.

PIMPÁRÉ

Volt egy kedves, zöld medálom,
hetek óta nem
találom.

PITYPANG

Ne is keresd, bucika:
beadtuk a
zaciba.

PIMPÁRÉ

Szóval
ilyen rosszul állunk?
Hitelezőt sem találunk?

PITYPANG

Nyugi már, te
kis butuska!
Van még egy kis dugi-
suska!

PIMPÁRÉ

Ezért
kellenek a kérők?
Kincsekért szerelmet
kérők?

PONGYOLA

Mért,
szerinted jobban járunk,
ha a sült galambra
várunk?

PIMPÁRÉ

Hát, ez bravó, mondhatom!
(Asszem volt már
jobb napom!)

És még *ti* papoltok *nekem*,
hogyan az eszem

hová
teszem?

Aszittétek, beveszem?
Hát ez szép,
ezt nevezem!

PITYPANG

Bármit,
bárhogy nevezünk:
egy csónakban
evezünk!

PONGYOLA

Egyszer majd még
hálás leszel,
hogy nem egy kis
senki
vesz el!

PIMPÁRÉ (*menne*)

Na jó! Ehhez
semmi kedvem!

PONGYOLA (*feltartóztatja*)

Elég! Most már
maradj csendben!

PITYPANG

Akarod, nem akarod...

PONGYOLA (*fülel*)

Nem a kapu
nyikorog?

PITYPANG (*Pimpáréhoz*)

Akad még, ami nem
tisztá?

Pimpáré szólásra nyitja a száját, de Pitypang közbevág

Akkor most már
ne légy gizda!

Paprikás vagy mint a hallé!

PONGYOLA

Most jönnek végig az
allén!

PITYPANG (*Pimpáréhoz*)

Egyet mondok, figyelj ide:

PONGYOLA

Egy perc és elérnek
ide!

PITYPANG (*Pimpáréhoz*)

Leszel te még
boldog házas!

Nem számít, hogy
nem vagy
százaz.

Pongyola a szélső bokrot szuggerálja

PONGYOLA

Menten elő-
bukkannak!

A bokor mögül kikandikál Rózsi

RÓZSI (*vidáman*)

Felséges úr!
Itt vannak!

Úgy-ahogy elrendeződnek az erkélyen, a pillanat ünnepélyességéhez méltón

PITYPANG (*más hangon, teátrális
gesztusokkal*)

Felvirradt hát
ez a nap is!
Lám, aki kér,
néha
kap is!

Remélem, sőt,
garantálom,
párra lel ma még a
lányom!

Fújjátok a harsonákat!
Ne csak egy-kettőt, de
százat!

Zavarodott csend

RÓZSI (*súgva*)

Kedves Felség,
megbocsásson:
felmondtak a

harsonások.

Aszonták, addig nem fújják,
amíg a fizut le-
nyúlják.

Én viszont,
(már
elvi síkon)
felajánlhatom a
sípom!

(előhív egy sípot)

PONGYOLA

Fújja Rózsikám, csak fújja!
Pattogjon fürgén az
ujja!

Viszhangozza bérc és
berek:
érkezik a vendég-
sereg!

Rózszi az Aida bevonulási indulóját játssza sípon, felismerhetően és fülsiketítően

PITYPANG *(befogja a fülét)*

Ú,
ebből most ennyi elég!
Járuljanak tüstént
elénk!

RÓZSI

Na énrajtam nem fog
múlni:
tessék kérem
bevonulni!

Széles mozdulattal beinvitálja őket

A három kérő beviharzik, az 1. kérő beleütközik Rózsiba

RÓZSI

Érik a som
veresen,
csak ne ilyen
hevesen!

A kérők felsorakoznak az erkély alatt

PITYPANG (*csalódottan*)

Amindenit!
Ez az összes?
Azért ez így elég
necces!

Ennél többre számítottunk!

PONGYOLA

Csak magunkat
ámítottuk!

PIMPÁRÉ

Papa, ugye rosszul
látok?
Ezt komolyan gondoltátok?

Nem kéne el-
halasztani?

PONGYOLA

Ennyiből kell
választani!

PITYPANG (*Pongyolához, sűgva*)

Na, csóri most aztán
bőghet!

PONGYOLA

Ez van, drágám.
Köszöntsöd őket!

PITYPANG

Hát ö-ö...
khm...
szóval...
izé.

RÓZSI (*sűgva*)

Beszaladjak egy korty
vizér'?

PITYPANG (*a kérőkhöz*)

Megköszönöm most a
... számmal,
hogy eljöttek így nagy
... számmal ...

Nekivágtak hegynek,
völgynek
szép szeméért itt e

(Pimpáréra mutat)

... hölgynek

(erővel visszarántja az épp szökni próbáló Pimpárét)

Aki
szintén
nagyon örül,
hogyan eladó-
... sorba
kerül

Vagyis,
hogyan őszinte legyek...

PIMPÁRÉ

Na, én
menten elsüllyedek!

PITYPANG

...ifjú szíve
leghőbb
vágya...

PONGYOLA *(súgva)*

Drágám,
most már
térj a tárgyra!

PITYPANG

Szóval
– mint már említettem,
illetve meg-
pendítettem –,
azért gyűltünk itt ma össze...

(Pongyolához, súgva)

Na, akkor *innentől*
jössz te!

PONGYOLA

Mélyen tisztelt
vendégeink!
Mielőtt az uram
leint,
hadd mondok el, milyen
mesés,
parádés meg-
tiszteltetés
itt látni most
önöket...

PITYPANG (*leinti*)

Futod itt a
köröket!

(*a kérőkhöz*)

Tudjátok mit, apafejek?
A sok süket
duma helyett
rendezzük le flottul,
nyíltan,
hogy akkor most *hogyan*,
s mint
van

(*Pimpáré felé bökö*)

bejön-e nektek a
... *dolog*...

PIMPÁRÉ

Úgy éljek, hogy
szörnyet-
halok!

PITYPANG

... tetszik-e nektek a
lányom,
(mert én
őrült szépnek látom!)

kedves, nyurga termete,
szeme színe
(fekete!),
meg úgy mindent össze-
véve

na és persze, hogy *cse-
rébe*
– nem kell talán
mondani –,
mit tudnátok
nyújtani.

PIMPÁRÉ (*az apjához*)

Nem veszed észre, hogy
megölsz?

PONGYOLA (*Pimpáréhoz*)

Most még lázadsz,
de majd
betörsz.

Előlép az első kérő

1. KÉRŐ

Hát akkor, ha kezdhetem...

PONGYOLA

No, csak bátran,
kedvesem!

PITYPANG (*Pimpáréhoz, sűgva*)

Nézd, milyen fess
nyalka egyén,
vér piroslik
kardja
hegyén!

1. KÉRŐ (*kezében kard*)

Pali vagyok, Palotáról,
egy igen szép
palotából,

kedvelem a
hősi tettet,
de szintűgy az
etikettet:

(suhint a kardjával)

ha egy nagyot
betalálok,
magamnak is
gratulálok.

PITYPANG

Amindenit, ez már igen!

(Pimpáréhoz, sűgva)

Nekem megnyerné
a szívem!

1. KÉRŐ

Elég prímán keresek,
párom nincs, de
keresek...

(Pimpáréra mutat)

... ez itt éppen megfelelne,
ha neki is
lenne kedve.

PITYPANG

Bravó! Akkor lépünk
tovább!

(a 2. Kérőhöz)

Hát te honnan jöttél,
komám?

Előlép a 2. kérő

2. KÉRŐ (*monoklival az orrán*)

Villó vagyok, Villányból,
a legszebbik
villából...

PITYPANG (*Pongyolához, sűgva*)

Ránézésre bölcs és
művelt!
(*bár ki tudja
miket
művelt*)

2. KÉRŐ

Előnevem „vitéz-báró”
édesapám jóvol-
tából,
kétes, téhá, ipszilon,
komplikált, de
így írom.

PITYPANG

Tényleg macerásnak tetszik,
na de azért nekem
tetszik!

2. KÉRŐ

Cégek sorát alapítom,
vagyonom így
gyarapítom

gazdagságom szinte mesés,
(*bár van egy kis vissza-
esés*)

ám egy kedves feleség
lenne a fő
nyereség!

PITYPANG (*Pimpáréhoz*)
(*sűgva*)

Hát ez elég meggyőző!
Vagy inkább?
Az előző?

PONGYOLA

Mind a kettő ígéretes!

PITYPANG

Már-már szinte
tökéletes!

Egy evező, két
ladik:
lássuk, ki a
harmadik!

Előlép a harmadik kérő

3. KÉRŐ (*szerelmes képű*)

Ede vagyok
Edelényből.
Sejthetik is már e
tényből: ...

PITYPANG (*Pongyolához, sűgva*)

Hát ez aztán
csuda pofa!
Valóságos
Casanova!

3. KÉRŐ
(*tévedésből Pongyola felé*)

... számomra csak *egy* a lényeg: hogy
kedves legyek *e*
lénynek.

PONGYOLA

Milyen csinos, milyen
délceg!
Nem *bamba*,
inkább csak
félszeg...

3. KÉRŐ (*túljátszva, Pongyola felé*)

Szívem ég, a lelkem
lángol,
szinte *megsülök* a
vágytól!

PONGYOLA

Nem számít, ha kicsit
heves,
ha a származása
nemes...

Az a gond csak,

(Pitypanghoz)

– ugye, édes? –
ha mondjuk nem
szalon-
képes

persze ha a vére *kék*,
az kivétel
némiképp...

3. KÉRŐ (*Pongyola felé*)

Ó, te lágyan leb-
benő...

PIMPÁRÉ (*felkapja a fejét*)

Benő?!

Hökkenésnyi csend

3. KÉRŐ (*nem hagyja magát
kizökkenteni, Pongyola felé*)

...légies és len-
ge nő!

A 3. kérő felkapaszkodik az erkélyre, és megpróbál Pongyola közelébe férkőzni

3. KÉRŐ

Csak egy *csókért*
esdekelek,
mielőtt még
egybekelek!

PONGYOLA (*felháborodást színlel*)

Na de kérem!

PITYPANG
(*bizalmasan*)

Na-na! Hagyja!
Fiam, ő az *ara*
anyja!

3. KÉRŐ (*visszakozik*)

Pardon!
Akkor sorry vagyok!

(*lovagiasan kezét csókol Pongyolának*)
(*búgva*)

Kézcsók!
Amúgy
Ede vagyok!

(*Pimpáré felé int*)

Ő lenne a *kicsike?*
Nem túlzottan
kicsike?

(lekászalódik)

Na mindegy. Ha fogja bírni...

Hol kellene aláírni?

2. KÉRŐ *(a 3. kérőhöz)*

Lazulj egyet, kiskirályfi!
Köszönj szépen, aztán szállj ki!

Bepróbáltad,
mellényúltál:
ne csodálkozzál, ha ú-tál.

1. KÉRŐ

Mert a hülye *te* voltál!

3. KÉRŐ *(az 1. kérőhöz)*

Mi van, krumpli,
beszótál?

Vigyázz, mert *úgy* földhöz csaplak,
házhoz kell jönni a papnak!

1. KÉRŐ

Nem ér engem baleset:
felkelek, ha elesek!

PITYPANG

Na,
ezzel meg-
volt a három:
hallgassuk hát meg a lányom!

PONGYOLA

Dönteni kell, nincs mese,
ki legyen a hitvese!

Pimpáré nem reagál, csak áll meredten, csüggedten, fojtott indulattal

PITYPANG *(Pimpáréhoz)*

Hallod, bucó? Itt az idő!

PONGYOLA

Íme, itt a perc, amidőn...

Pimpáré nem reagál

PITYPANG

Hallgatjuk a véleményed!

PONGYOLA

Ki legyen a vőlegényed?

Pimpáré nem reagál

PITYPANG

Te döntesz, ki lesz a párod!

PONGYOLA

Végülis
van választásod!

Pimpáré nem reagál

Kínos csönd

PITYPANG

*(az egyik kérőre mutat)
(a másik kérőre mutat)*

Na, de most már kibökhethéd,
hogy *emezt*,
vagy *azt*
szeretnéd!

PONGYOLA

Ne szórakozz, aranyom!

PITYPANG

Utólér a haragom!

Pimpáré nem reagál

A feszültség fokozódik, mindenki egyre türelmetlenebb

PONGYOLA

Engem tovább nem fárasztasz!

PITYPANG

Megbánod, ha
nem választasz!

Bármilyen nehezen teszem,
leveszem rólad a
kezem:

szőke vagy és fiatal:
vegyen el, aki

akar!

Mielőtt Pitypang tüntetően visszavonulna, Pimpáré váratlanul megszólal

PIMPÁRÉ

Hát ...

Hirtelen mindenki felkapja a fejét

Pimpárén a világ szeme

PIMPÁRÉ *(elgyötörten áll)*

... ha már így szót kapok...

(a könnyeit nyeli)

...kábé annyit
mondhatok...

...hűvösen és... hősiesen...

...finoman és nőiesen...

(sírósan)

...mindnyájótok szemébe...

...hogyan menjetek a –

Hirtelen teljes sötétség, és szárnysusogás vészjósló hangja

PITYPANG

Mi az isten!

PONGYOLA

Drágám, hol vagy?

PITYPANG

Én *itt* vagyok, de
te hol vagy?

2. KÉRŐ

Mitől lett egyszerre sötét?

3. KÉRŐ

Hát ez most
nekem is sötét.

1. KÉRŐ

S hogyhogy nincs itt világos?

3. KÉRŐ

Ez
nekem se világos!

A teljes sötétség után halványan derengő fény

A királyi család az eget kémleli

A kérők egymás mellett állnak, és szintén az eget nézik

2. KÉRŐ <i>(az égre mutat)</i>	Nézzétek csak azt a felhőt! Ott, az <i>ormok</i> közt kerengőt!
1. KÉRŐ	Sose láttam ilyen nagyot!
3. KÉRŐ	Beárnyékolja a napot!
2. KÉRŐ	Suhan nehéz szárnyalással...
3. KÉRŐ	...éjsötét, vad illanással...
1. KÉRŐ	... <i>millió</i> szem- villanással!
PITYPANG <i>(Pongyolához)</i>	Hallod ezt a furcsa zajt?
PONGYOLA <i>(Pitypanghoz)</i>	Magunkra hoztuk a bajt!
PITYPANG <i>(Pongyolához)</i>	Jól elrejtet- ted a suskát?
PONGYOLA <i>(Pitypanghoz)</i>	Ugye töltve van a puskád?
PITYPANG <i>(fülel)</i>	Te is hallod? <i>Tak-tak-tak!</i>
RÓZSI <i>(előbukkan, üdén, kedélyesen)</i>	Felséges úr! Kopogtak!
PONGYOLA	Ki kopoghat ilyen sután?
PITYPANG	Pláne "sötétedés után"...

PONGYOLA Lappang itt egy szörnyű titok!

RÓZSI Minden oké, tudom!
Nyitok!

Rózsi elszalad, hogy kinyissa a kaput

PONGYOLA Talán csak egy újabb kérő!

PITYPANG Egy
ugyancsak késve
érő!

3. KÉRŐ Az a gyanum...
(és nem túlzok!)

1. KÉRŐ Na, heló, fiúk, én húzok!

3. KÉRŐ Különös, de...

2. KÉRŐ Tényleg furi!

3. KÉRŐ ...valahogy *leült* a buli!

2. KÉRŐ (3. Kérőhöz) Van más tipped?

3. KÉRŐ Nekem? Persze!
Itt lakik, pont. Nem túl messze.
Gazdag is, meg szép is...

2. KÉRŐ Lépek, asszem, én is.

A kérők indulnának kifelé, de az 1. kérő, akárcsak a jelenet elején, beleütközik az épp befelé szaladó Rózsiba

RÓZSI (*a kérőhöz*)

Bükkfa ágán
cifra szalag,
ez itt *folyton*
belém szalad!

Végül mindhárom kérő marad, megbabonázva hallgatják Rózsi izgatott beszámolóját

RÓZSI (*Pitypanghoz*)

Felséges úr!
Ilyen csodát!

Nyitom a kaput, és...
Nahát!

Kikukkantok: hahó!
Semmi.

Nézek jobbra-balra:
senki!

És mikor már éppen mennék,
elém toppan két rút
vendég.

Varjúféle mind a kettő,
már a *hírük* is ret-
tentő

egyik kisebb, másik
nagyobb

én meg ugye magam
vagyok:
azt se tudom, hová kapjak,
mire ők *huss*,
szárnyra kapnak

csőrükben,
– te atya világ! –

(*súlyos nyomatékkal*)

egy szál borzas
sárga
virág...

Pillanatnyi csend

... rút fejükön korona
(így röppenek
fel oda)

(felfelé mutat)

És suhannak át az égen,
mindketten *hót*
feketében...

PONGYOLA *(gúnyosan)*

Elég gyászos toalett!

Nevetgélés

Közben Rózsi odanéz az erkélyre, ahol már csak a szülők állnak, Pimpáré eltűnt

RÓZSI *(rémülten)*

Hát Pimpáré?

PONGYOLA *(Pitypangra néz)*

Hát Pimpáré?

PITYPANG *(Pongyolára néz)*

Hát Pimpáré?

RÓZSI

Hova lett?

Kitör a pánik

PONGYOLA

Mindenségem!

PITYPANG

Pici lánykám!

PONGYOLA

Gyöngyvirágom!

1. KÉRŐ *(siránkozva)*

Kedves mátkám!

Pongyola teátrális gesztussal az ég felé tárja a karját

PONGYOLA

Kik lehettek? Uramfia!

PITYPANG *(megvilágosodva)*

*Varjúkirály meg a
fia!*

Ők rabolták el a lányom!

(magába zuhanva)

És jaj!: vele
minden
álmom!

PONGYOLA

Jaj, istenem, hová
legyünk?

PITYPANG *(átkarolja Pongyolát)*
(prózaian)

Legjobb talán, ha ...
... bemegyünk ...

A király és a királyné bevonulnak az erkélyről

A 2. és a 3. kérő csalódottan egymásra néz

2. KÉRŐ

Nincs már, ami marasszon ...

3. KÉRŐ

Megszökött a menyasszony...

A kérők elindulnak kifelé

Rózsi bácsi lesújtva áll

RÓZSI

Avar alatt
moha van,
szegény kislány:
odavan.

2. jelenet

A Jegenyefapalotában vagyunk

Egy hatalmas fa koronája, a fatörzsről elágazó ágakkal

Lepusztult külvárosi játszóteret idéző „dizájn”: az ágak közt fennakadt tollaslabda, leeresztett focilabda, fellógatott pillepalack, nejlonszatyor-cafatok, stb.

Pimpáré békésen alszik, miközben Vakvarjúcska le-föl sétál az ágon

Időnként félrehajtott fejjel hallgatózik, nem ébredt-e föl Pimpáré

Egyre türelmetlenebbül járkál fel-alá

VAKVARJÚCSKA (*halkan*)

Pimpáré!

*Az előbbinél szaporább léptekkel még egyszer végigsétál az ágon oda, vissza
Hallgatózik*

VAKVARJÚCSKA (*hangosabban*)

Pimpáré!

Még szaporább léptekkel végigszalad, és vissza.

VAKVARJÚCSKA (*még hangosabban*)

Hé, te a füleden fekszel?

Mondjuk nekem így is
tetszel...

Pimpáré hirtelen kinyitja a szemét és ijedten felül

Arccal felénk fordulva, meredten ül az ágon, mellette Vakvarjúcska

PIMPÁRÉ

Uramisten! Hol vagyok?

(óvatosan Vakvarjúcska felé fordul)

Meghaltam? Vagy
álmodok?

*(fásultan nézi Vakvarjúcskát,
mint egy látomást)*

A csudát! Ez szemlátomást
csak egy múltó rém-
látomás!

Ó, hát persze! A szokásos!
Ez most pont a *fára*
mászós:

*(Vakvarjúcska felé int a
fejével)*

ülünk egy fa tetején,
egy *pali-*
madár,
meg én

(elváltoztatott hangon)

(most jönnek a *durvább* részek,
jobb lesz, ha oda se
nézek):
Heló, bébi!
súgja
búgva,
(nyilván kissé be van
rúgva)
aztán rám tátja a csőrét,
vagy elő-
rántja a
tőrét,
megkérdi a nevemet,
levágja a
fejemet,
(kell neki a copfom!)
s itt maradok
hoppon.

Pillanatnyi csend

Pimpáré üldögél az ágon, Vakvarjúcska mellette áll

VAKVARJÚCSKA *(kedvesen)*

Én *tudom* a nevedet!

Pimpáré egy pillanatra ránéz, aztán újra előre

VAKVARJÚCSKA

S meghagyom a...
fejedet!

Pimpáré újra ránéz, majd lóbálni kezdi a lábát

PIMPÁRÉ

Na, ez mondjuk rendes tőled!
Ezen a bús napon, főleg!

VAKVARJÚCSKA

Töröm sincs, hogy elő-
rántsam!
Pláne, hogy a copfod
bántsam!

PIMPÁRÉ

Hát ez tényleg nagyszerű!
indokolt és...
... ésszerű...

irtó hálás vagyok, de:
... voltaképpen
ki vagy
te?

VAKVARJÚCSKA

Hát, ha már így rákérdeztél...
(klassz, hogy csak így "*letegeztél*"!)

(közben le-föl járkál az ágon)

hogy a tárgyra térjek:
konkrétan a ...
... férjed

(megáll, Pimpáré előtt)

Hökkenésnyi csend

PIMPÁRÉ

Férjem!

Hú,
ez betalált!
Hogy te *miket*
kitalálsz!

Én is mondjak viccet?
Nyitva van a slicced!

(hangot vált)

Tudod, hogy hogy
rám ijesztesz?

Nem félsz, hogy majd rajta-
vesztesz?

(rugózik az ágon)

Felcipelsz ide a fára,
pont erre a
gyöngé
ágra,

azt se tudom, hogy
ki lehetsz,
halálosan meg-
fenyegetsz,
(csoda, hogy nem kezdek
bógni!)
s még nekiállsz
viccelődni?

VAKVARJÚCSKA

Nem viccelek, édes párom!
Inkább csak így
... *konstatálom*.

Mostantól a párom lettél,
tekintve, hogy
"hozzám jöttél".

Illetőleg
"hoztalak",
(de ez pusztá
szó-alak).

(*büszkén körbemutat*)

Na de többet nem is
mondok,
kívánom, hogy legyél
boldog,
érezd magad otthon nálam,
jegenyefapalotámban...

PIMPÁRÉ (*körbenéz*)

Megmondjam, mit gondolok?

VAKVARJÚCSKA

... Mától ez az
otthonod.

PIMPÁRÉ

Nézd már ezt a világ csúfját!
Sose láttam ilyen
csúnyát...

VAKVARJÚCSKA

Ásó, kapa, nagyharang:
ez aztán a nagy
kaland!

PIMPÁRÉ

Méghogy *ásó!*

VAKVARJÚCSKA

Méghogy *kapa!*
Sületlenség minden
szava!

Olyat tesztek mindjárt...

Milyet?

Te az enyém, én a
tied!

PIMPÁRÉ

Hetet-havat összehordasz,
abszurdum, amiket
mondasz!

Nem ugrik a tűz a vízbe,
brokkoli a tejbe-
grízbe,
Pitypang király egyszem lánya
nem lehet egy *varjú*
párja!

VAKVARJÚCSKA

Ezek buta kitételek!
Mindig vannak
kivételek!

Ne vitázzunk reggelig!
Hozok inkább
reggelit!

PIMPÁRÉ

Bánom is én, hogy mit hozol,
jobb, ha tőlem elbú-
csuzol!!

VAKVARJÚCSKA

... eszünk-iszunk, jól mulatunk,
oltári nagy
bulit csapunk!

PIMPÁRÉ

Nem fogsz rávenni, hogy egyek:
most azonnal haza-
megyek!

VAKVARJÚCSKA

Igazad van! Nem kell faxni!

Legyen ez egy *szolid*
lagzi!

Kerüljük a fölös flancot!
Hívunk egy pár vidám
arcot:

(fejével a szomszéd fa felé int)

odaátról mondjuk
egy-két
szimpatikus szövő-
lepkét...

Vőfély már van,
az a lényeg:
barátom, a ronda
féreg...

azt ígérte, eljön máma!
(ha éppen nem
szorul
fába ...)

PIMPÁRÉ

Hagyd már ezt a hülyeséget!
Nem leszek a feleséged!

VAKVARJÚCSKA

... dínom-dánom lakodalom,
síríg tartó
bonyodalom...

Na, én akkor indulok,
egy-két perc, és
itt vagyok.

PIMPÁRÉ

Akármit is variálsz,
ne reméld, hogy itt
találsz!

VAKVARJÚCSKA

Ne csinálj nagy rumlit, rendbe'?

(hangot vált, bizalmasan)

Á, csak vicc volt!
Juteszembe ...
... hogyha mondjuk *mégse* jönnék,
(tudod, ez egy ilyen

környék!)

lehet eső,
– jég! –,
vagy *más* ok,
ilyen-olyan fennfor-
gások...

előállhat
(nem is vitás!)
mindenféle
atrocitás...

például: beüt a
mennykő,
és csak késve jön a
mentő...

PIMPÁRÉ

Most örülsz, hogy
rám ijeszthetsz?!

VAKVARJÚCSKA (*legyint*)

Az esélye: száz az
egyhez!

Igaz, ami igaz, esett
minap egy pár furá
eset...

Meséltem már? Lakik erre
(ördög tudja már, hogy
merre)

egy hétpróbás
galeri,
tudod, ilyen
„haveri”

(na nem úgy, hogy
kokósok,
csak egy kicsit
lopósok...)

A színpad szélén feltűnik az Első Szarka, leül, figyel

azok folyton erre járnak,
(de nyugi, csak
vakerálnak!)

mondjuk *elég* randa banda,
(de a többi
handa-banda!)

Úgyhogy ezen ne is aggódj,
zárd jól magadra az
ajtód...
...illetve
(miket beszélek!)
lényeg az, hogy
nincs mit félned:

hogyha baj van, ne kezdj bógni!
(vagy ha lőnek,
visszalőni...),
ne vitézkedj merészen,
legyél nyugodt egészen:

jóval előbb, mintsem várnád
repül hozzád a te
mátkád

csukd be,
így,
a szemedet,
s kiabáld a
nevemet!

(*mutatja*)

PIMPÁRÉ

(*Vakvarjúcska furcsálkodását látva*)

Hát, ez aztán jó kis tanács!
Épp csak *az* benne a
blamázs
(bárhogy ingatod a fejed!):
gőzöm sincs, hogy mi a
neved.

VAKVARJÚCSKA

Húha, ezt el-
mulasztottam!
Még csak be se

	mutatkoztam!
	Jaj, de jó, hogy vág az eszed, csókolom a picit kezed: az én nevem...
PIMPÁRÉ	A te neved...
VAKVARJÚCSKA	Az én nevem...
PIMPÁRÉ	A te neved...
VAKVARJÚCSKA	Az én nevem... <i>Vakvarjúcska.</i> Nem túl szép, sőt: elég ócska...
	...Szerinted is? Semmi vész! Ez van. Így hívnak és kész!
PIMPÁRÉ (<i>nevet</i>)	Vakvarjúcska ?? Ú, de klafa! Olyan, mint a „ <i>béna kacska</i> ”!
VAKVARJÚCSKA	Gondoltam, hogy nevensz majd...
PIMPÁRÉ	Még jó, hogy nem <i>siket-</i> fajd!
VAKVARJÚCSKA	Na de most már tényleg megyek, hogy mielőbb itthon legyek. Biztos korog már a gyomrod...
PIMPÁRÉ	Ó, hát persze. Ahogy mondod.
VAKVARJÚCSKA	Hozok neked

csemegét,
mind megesszük,
te meg én...

Térülök és fordulok,
közben csak *rád*
gondolok...
...édes rózsám...
nem másra!

Vakvarjúcska kiröpi a színről

PIMPÁRÉ (*rávágja*)

*Sohaviszont
látásra!*

Pimpáré egyedül ül az ágon, hirtelen nagy csönd

*Az Első Szarka ide-oda sétál, fejét jobbra-balra billegetve figyeli a nagy
önsajnálattal monologizáló Pimpárét*

PIMPÁRÉ

Na, tessék! Ez *jól* itt hagyott!

Rövid csönd

(*körbenéz*)

Hú, de nagyon
magam vagyok!

Rövid csönd

Azt se tudom, mit csináljak...

Rövid csönd

Maradjak? Vagy odébb
álljak?

Rövid csönd

(*fészkelődik*)

Ülök itt a semmi
ágán,
kényelmetlenül és
... árván...

... kegyetlenül
elrabolva,

épphogy föl nem
... *darabolva*...

Rövid csönd

(lefelé nézdegél)

Mégiscsak le kéne
mászni...

... szépen haza-
csalinkázni...
megállni a kerítésnél,
(uzsonnára
terítésnél),
nézni, ahogy tesznek-
vesznek,
(kakaós kalácsot
esznek)

bekopogni...

... szégyenszemre...?

A fenének lenne
kedve!

Várom még egy keveset...

(lefelé néz)

aztán úgyis
... leesek...

Összetöröm kezem-
lábam,
meg a *szívem!*
...meg a májam...

Napjaimat azzal töltöm,
fekszem majd a hideg
földön,

némán, össze-
vérezetten,

halottan és
... férjezetten ...

Rövid csönd

(fülel)

Jaj, de rémes ez a csönd!
Vagy csak az *én*
fülem csöng?

Rövid csönd

Jaj, papuska?
Ha most látna!

Eszébe jutok még?
Hátha!
Csak hiányzom neki csöppet!
Vagy felém se *gondol*
többet?

Rövid csönd

Igaza van, hogyha mérges!
Én magam vagyok a
vétkes!

Jaj, minek is vaciláltam!
Addig-addig variáltam,
odalettek mind a kérők...

... hozzám illők, ... kincset
érők...

ránézésre... tetszetősek...,
eszések, sőt:
eszelősek!

Előkelő, büszke sarjak –
Nem ilyen rút, rusnya
varjak!

Ó, ha észnél lettem volna!
Papuska is

boldog volna,
én se ülnék itt az ágon,
búsan és halálra
vágyn ...

(sírósan)

Ki látott már ilyen csacsit!
Bárcsak mondhatnék egy
bocsit...

Pimpáré arcát a tenyerébe temetve sír

Az Első Szarka mellé odaröppen a Második Szarka

MÁSODIK. SZARKA *(az 1. Szarkához)*

Heló, cimbi,
mi a pálya?

ELSŐ SZARKA
(Pimpáré felé mutat)

Felmászott a nyúl a fára!
Ott csücsül, ni!

MÁSODIK. SZARKA
(jobban megnézi)

Fú, de cool!
... Te cimbi! Ez nem is nyúl!

ELSŐ SZARKA

Hát akkor mi? Fülemlé?
És a két nagy
lógó füle?

MÁSODIK SZARKA

*A füle az eszed
tokja!*
Aranyapám: az a
copfja!

Hú, te, le is kéne kapni!
Színezüsttel
szótt a
masni!

(nézi)

Gyémánt-
nyakék van a nyakán!
Repüljünk rá, aranyapám!

Melléjük röppen a Harmadik Szarka

HARMADIK SZARKA *(a másik kettőhöz)*

Heló, cimbik,

	mi a pálya?
ELSŐ SZARKA	Felmászott a nyúl a fára!
MÁSODIK SZARKA (<i>1. Szarkához</i>)	Hallgass már, te buta madár!
(<i>3. Szarkához</i>)	Odasüss, mekkora medál!
HARMADIK SZARKA	Köves gyűrű!
ELSŐ SZARKA	Azta!
MÁSODIK SZARKA	Achát!
HARMADIK SZARKA	Rubin fülön- függő!
ELSŐ SZARKA	Nahhát!
MÁSODIK SZARKA	Mibe, hogy egy király lánya!
HARMADIK SZARKA	De <i>hogy</i> került föl a fára?
ELSŐ SZARKA	Stoppolom a koronát!
MÁSODIK SZARKA (<i>3.-hoz</i>)	Figyeled a humorát?
<i>Melléjük röppen a Negyedik Szarka</i>	
NEGYEDIK SZARKA (<i>a többiekhez</i>)	Heló cimbik, mi az ábra?
ELSŐ SZARKA	Felmászott a...
MÁSODIK SZARKA	Üss a szádra!
ELSŐ SZARKA	Szekáljatok most már mást is!
MÁSODIK SZARKA (<i>felröpül</i>)	Nem jöttök?

ELSŐ SZARKA (<i>utána repül</i>)	Enyém a jáspis!
<i>Mind a négyen felrepülnek</i>	
MÁSODIK SZARKA	Sokat akar, né', a szarka!
ELSŐ SZARKA	Tudod mit? Le vagy te...
<i>Pimpáré hirtelen felocsúdik</i>	
PIMPÁRE	Uramisten! Újabb rémség! Jaj, miféle szörnyű népség!
	Sejtelmem sincs, kik lehetnek... Csak nem <i>engem</i> emlegetnek?!
	Nyilván furán mutatok, ahogy itt fenn matatok...
<i>A szarkák Pimpáré körül repkednek, majd egyre közelebb jönnek</i>	
	Jaj, ne! Tudtam! Erre jönnek!
MÁSODIK SZARKA	Üdvözetem a szép hölgynek... ...akit rejt e ritka rejtek...
PIMPÁRÉ	Atyavilág! Rosszat sejtek!...
<i>Általános támadás indul, a szarkák Pimpáré ékszereit próbálják megszerezni</i>	
ELSŐ SZARKA	Aranyóra!
NEGYEDIK SZARKA	Kapd le róla!
PIMPÁRÉ (<i>a 2. Szarkára mered</i>)	... Lehet, hogy ez már a <i>gólya?</i>
MÁSODIK SZARKA (<i>3. Szarkához</i>)	Figyeled, hogy pimaszkodik?!
HARMADIK SZARKA	Szerintem csak ravaszkodik!

ELSŐ SZARKA	Azta, mennyi csili-vili!
MÁSODIK SZARKA	Megosztozunk rajta, vili?
ELSŐ SZARKA	Valóságos <i>varázslat!</i> Csillámporos banán- csat!
PIMPÁRÉ (<i>a karperece után kap</i>)	Teszed le a karperecem?!
HARMADIK SZARKA	Nyugi már! Csak kölcsön veszem!
PIMPÁRÉ (<i>kiabál</i>)	Segítség! Fogják meg! ... Tolvaj!
MÁSODIK SZARKA	Jaj, de nagyon undok óhaj!
HARMADIK SZARKA	Figyeled, hogy hadonászik?!
NEGYEDIK SZARKA	Vigyázzatok, még lemászik!
<i>Az Első és a Harmadik Szarka Pimpáré körül keringenek és egy hosszú, fényes pántlikát próbálnak lefejtani a ruhájáról</i>	
ELSŐ SZARKA (<i>3. Szarkának</i>)	Mész onnan?! <i>Enyém</i> a flitter!
HARMADIK SZARKA (<i>1. Szarkának</i>)	Nincs esélyed, koma! Hidd el!
<i>Ketten kétfelé húzzák a Pimpáré ruhájáról félig már lefejtett szalagot</i>	
ELSŐ SZARKA	Aki kapja, marja!
HARMADIK SZARKA (<i>fenyegetően</i>)	Szóval?
PIMPÁRÉ (<i>ketten kétfelé rángatják</i>)	Szálljatok le végre rólam!
HARMADIK SZARKA (<i>1. Szarkának</i>)	Adod ide?!
ELSŐ SZARKA	Majd ha fagy!
HARMADIK SZARKA	Tedd le gyorsan!

ELSŐ SZARKA	... Hó lesz, nagy!
<i>Megszerzi tőle</i>	
ELSŐ SZARKA	Na <i>ne</i> már! Ez szemétség!
PIMPÁRÉ (<i>kiabál</i>)	Hé, emberek! Segítség!
<i>Próbál elmenekülni</i>	
NEGYEDIK SZARKA (<i>a többiek közé ugrik</i>)	Minek ez a buta majré?! Mindjárt megugrik a szajré!
PIMPÁRÉ	Vakvarjúcska, gyere gyorsan! Visszaszívom, amit mondtam!
<i>(maga elé)</i>	<i>Milyen</i> bátran hangzott pedig ...
NEGYEDIK SZARKA (<i>kémlél</i>)	<i>Ott</i> valaki <i>közeledik!</i>
ELSŐ SZARKA	Asszem jobb, ha lelécelünk!
HARMADIK SZARKA	Megkopasztjuk, aztán megyünk...
MÁSODIK SZARKA	Hová sietsz, jógyerek? Ne legyünk már lúzerek!
NEGYEDIK SZARKA (<i>döbbenen kémlél</i>)	Azt nézzétek, milyen madár!
MÁSODIK SZARKA (<i>nézi</i>)	Melyik?
HARMADIK SZARKA (<i>nézi</i>)	Merre?
MÁSODIK SZARKA (<i>nézi</i>)	Az ott?
ELSŐ SZARKA (<i>értetlenül</i>)	A-gár?
NEGYEDIK SZARKA (<i>megbabonázva</i>)	... Suhan nehéz szárnyalással,

	éjsötét, vad illanással...
HARMADIK SZARKA (<i>bevonódik</i>)	<i>rettentő szem- villanással...</i>
NEGYEDIK SZARKA	Sose láttam ilyen nagyot!
HARMADIK SZARKA	Beárnyékolja a napot!
ELSŐ SZARKA	Atya világ, hová bújjunk? Támadjunk? Vagy meglapuljunk?
MÁSODIK SZARKA	Gondolkozzunk inkább azon, <i>honnán</i> ismerős a fazon!
NEGYEDIK SZARKA	Hopp, beugrott!
HARMADIK SZARKA	Uramfia!
NEGYEDIK	Ez a Varjú- király fia!
ELSŐ SZARKA	Hohó! Egy igazi herceg!
MÁSODIK SZARKA	Nyughassatok már egy percet! Nem kell rögtön becsinálni!
ELSŐ SZARKA	Próbáljuk meg <i>kicsinálni!</i>
MÁSODIK SZARKA (<i>rendezkedik</i>)	Én leszálok, ti meg fel...
<i>A szarkák elbújnak az érkező Vakvarjúcska elől</i>	
ELSŐ SZARKA	Ráijesztünk, ahogy kell!
HARMADIK SZARKA	Meglátjuk, ki lesz a hunyó!

NEGYEDIK SZARKA (*súgva*)

Itt van!

MÁSODIK SZARKA

Jöjjön hát a
bunyó!

Vakvarjúcska odaröppen Pimpáréhoz, körbeperkedi, körbeugrálja

VAKVARJÚCSKA

Voilá!
Már itt is vagyok!

Jaj, ugye nincs komoly
bajod?!

Hadd nézzelek, édes szentem!
Ahogy hívtál, jöttem
menten!

Odahagytam csapot-papot,
mindenféle jó falatot!

Pedig, te! Hogy *merre* jártam!
Ínyencségeket találtam!

Kenyérhéjat...
kiflivéget...
zsírpapírt...
(a saftja végett!)

egy-egy cafat
sztaniolt...
összeszedtem, ami volt:
töltött-mártott-mogyisat,
tibiset!, meg
bocisat!

Ráleltem egy *zacsira* is,
(jó lett volna
vacsira is!)

nem volt ugyan benne semmi,
de az a *szag*!
Nem volt semmi!

Sajtos! Sonkás! és
mi még!

Egy *szippantás* is
elég!

Jó illatokkal volt tele:
jól is laktál volna
vele!

PIMPÁRÉ

Vakvarjúcska, térj már észre!
Hát semmit se veszel
észre?

Épp elég a magam baja:
kit érdekel most a
kaja!

Nem látod, hogy mit műveltek?
Kiraboltak, tönkretettek!

Lelopták a koronámat,
szétcincálták a
ruhámat,

lekapták a klipszemet, a

(*sírósan*)

gyöngysoromról egy
szemet...

VAKVARJÚCSKA

Ne sírdogálj, kicsi kincsem,
(már ha nagyobb bajod
nincsen)

Ez az egész az én hibám!
Csak *még egyszer* legyél
vidám!

PIMPÁRÉ (*sírva*)

...látnom kellett,
hogyan vész el
a családi arany-
ékszer

hogy lesz idegenek jussa
dédnagyikám régi
brossa...

VAKVARJÚCSKA

Visszaszerzem, szavamra!
Mért hagytalak
magadra!

(kiabál, kifelé)

Szégyentelen
tolvaj banda!

PIMPÁRÉ

Ugye hogy nem handa-
banda!

VAKVARJÚCSKA

Összekapom, ne félj, magam!
Lesz hozzájuk egy-két
szavam!

Hiába is kepeszkedik,

aki veled
kekeckedik!

Mégilyet! *Hogy*
neked estek!

PIMPÁRÉ *(szipogva)*

Ráadásul most...

...*rád* lesnek...

Hökkenésnyi csend

VAKVARJÚCSKA

Mi a csuda!
Na ne beszélj!

(körbékémlél)

Azt hittem, már nincsen
veszély!

A szarkák hirtelen előugranak a rejtekhelyeikről

MÁSODIK SZARKA

Naná, hogy nincs!

HARMADIK SZARKA

Semmi vész!

ELSŐ SZARKA

Jól eltángálunk és
kész!

Pimpáré ijedten Vakvarjúcska háta mögé bújik

PIMPÁRÉ

Atyaég, most mihez kezdünk?

VAKVARJÚCSKA

Felvesszük szépen a
kesztyűt!

PIMPÁRÉ

Nem látod, hogy hányan vannak?!
...Talán most még futni hagynak...

A szarkák egyre fenyegetőbbben állják körül Vakvarjúcskát

VAKVARJÚCSKA (*hátrál*)

Nem úgy nézem, gyöngyvirágom...
De tudod mit? Nem is
bánom!

Most legalább megtanulják,
(ha már a *másét* le-
nyúlják)
hogya aki csak rád mer nézni,
mind a temetőbe'
végzi:

aki téged macerál,
annak sorsa a
halál!

NEGYEDIK SZARKA (*egymás közt*)

Ezt figyeljétek, hogy henceg!

ELSŐ SZARKA

Mondom, hogy kiköpött herceg!

MÁSODIK SZARKA

Mit bánom én, hogyha *cár* is,
úgy pofán suhintom máris...!

HARMADIK SZARKA

Majd rájön, hogy hol a helye,
mikor leröpül a
feje!

PIMPÁRÉ (*Vakvarjúcskához*)

Menten kiugrik a szívem!

VAKVARJÚCSKA

(elrejt a lombok közé)

Csak csigavér, kicsi szívem!

Te most húzódj szépen hátra,
hadd rejtsem a lombok
sátra

üldögélj csak,
így,
és drukkolj!
(ki ne bújj ebből a lukból!)

majd ha végzek,
megtalállak,
össze-vissza
puszikállak...

NEGYEDIK SZARKA *(Vakvarjúcskához)* Mi van, haver! Nekem
jöttél?

HARMADIK SZARKA *(Vakvarjúcskához)* Jól láttam, hogy bein-
tettél?

MÁSODIK SZARKA Hát ebbe meg mi ütött?
Láttátok, hogy meg-
ütött?

NEGYEDIK SZARKA Akiskésit!

HARMADIK SZARKA Mi a *bánat!*

ELSŐ SZARKA Csúfoltad az
anyukámat?!

MÁSODIK SZARKA *(gúnyosan)* Lehet, hogy nem
tetszünk neki?

ELSŐ SZARKA Annál inkább
essünk neki!

NEGYEDIK SZARKA Képeljük fel jól a
képét:
szapult a
szarkák népét!

MÁSODIK SZARKA

Ne filozsunk tovább rajta:
lássunk neki, fiúk, rajta!

A szarkák ráncigálni kezdik Vakvarjúcskát

VAKVARJÚCSKA

Anemjóját!

PIMPÁRÉ *(kikandikál)*

Vakvarjúcska!

(a háttérből instruálja)

Vigyázz, jobbról!

Verekedés hangjai

Vigyázz, balra!

MÁSODIK SZARKA

Üssétek a kedvemért!
Ő a hibás
mindenért!

PIMPÁRÉ *(kikandikál)*

Jaj, már pisszenni se
merek!

VAKVARJÚCSKA *(visszakiált neki)*

Ne félj, gyöngyöm, megvé-
delek!

Verekedés hangjai

MÁSODIK SZARKA

Meglátjátok, minden szép lesz,
ha már a ku-
kacoké lesz!

ELSŐ SZARKA *(halkan, gúnyosan)*

Annyit mondok előre:
nem sok marad
belőle!

*A fa lombja bezárul a verekedők körül, csak a csata hevében letördelt ágak-levelek
röpködését látjuk*

A fa tövében két behemót vadkutyát látunk lustán elheverni

Végsőkig apatikus hangulatban, lelassult tempóban társalognak

ELSŐ VADKUTYA

Megint ez a szörnyű láрма!

MÁSODIK VADKUTYA

Mindjárt vége!

ELSŐ VADKUTYA

Ugyan!

MÁSODIK VADKUTYA

Hátha!

ELSŐ VADKUTYA

Mindig ez megy!

MÁSODIK VADKUTYA

Sosincs vége!

ELSŐ VADKUTYA

Hogy *minek* vagyunk kitéve!

MÁSODIK VADKUTYA

Éjjel-nappal csak a balhék!

ELSŐ VADKUTYA

Buta csürhe!

MÁSODIK VADKUTYA

Csupa balfék!

ELSŐ VADKUTYA

Egy *jó* szóval...

MÁSODIK VADKUTYA

... pláne tettel...

ELSŐ VADKUTYA

...nincsenek ránk
tekintettel...

Rövid szünet

MÁSODIK VADKUTYA

Én csak egy
cupákra várok,
aztán úgyis
odébb állok...

ELSŐ VADKUTYA

Cupák?
Nocsak!
És?
Miféle?
Ürge?
Borz?
Vagy *macska*-
féle?

MÁSODIK VADKUTYA

Macska? Ugyan! Hová gondol!
Meg is feküdné a
gyomrom!

(*bizalmasan*)

Tudja, nekem inkább *olyan*
husikára fáj a
fogam,
ami csupasz,
szórtelen, és
pont ezen a
fán terem.

ELSŐ VADKUTYA

Ne mondjon már ilyen butát!
Hogy teremne *fán* a
cupák?!

MÁSODIK VADKUTYA

Hát,
lehetne makk is!
De ez pont egy
bakfis.

ELSŐ VADKUTYA (*felnéz a fára*)

Csak nem az a pici nőcske?

(*nézi, legyint*)

Alig nagyobb, mint egy
szöcske!

MÁSODIK VADKUTYA

Nekem *éppen* elégséges,
az a fő, hogy
egészséges...
...könnyű, finom, laktató...
(enyhe ideg-
nyugtató...)

(*bizalmasan*)

ELSŐ VADKUTYA

Nahát, nekem *biztosan*
nem lenne rá
gusztusom!

(*a lombok felé néz*)

Az a kövér varjú-féle:
az viszont már *nagyon* kéne!

De lekapnám fülét-
farkát!

MÁSODIK VADKUTYA

Épp most kopasztják a
szarkák!

ELSŐ VADKUTYA	Na de azt már <i>csak</i> ki- várom!
MÁSODIK VADKUTYA	Megbocsát, de ...
<i>(halkan, jelentőségteljesen)</i>	... nem ajánlom.
<i>Hökkenésnyi csend</i>	
ELSŐ VADKUTYA	Méghogy nem ajánlja, nahát! Szabadna tudnom az okát?
MÁSODIK VADKUTYA	Nem egy "ennivaló"-fajta! Átok ül, – én mondom! – rajta!
ELSŐ VADKUTYA	Lári-fári!
MÁSODIK VADKUTYA	De bizony! Babonaság van azon!
	Nem hallott még róla soha?
	Roppant furcsa história!
	Mikor is volt? Nem túl régen! Ha akarja, elmesélem!
<i>(bizalmasan)</i>	
ELSŐ VADKUTYA	Mégilyet! <i>Mi</i> történhetett?
	Halljuk hát a történetet!
MÁSODIK VADKUTYA <i>(mutatja a fejével)</i>	<i>Itt</i> , ahol a busz se jár, lakott egyszer egy király.
	Persze nem csak úgy

magába',
vele lakott fia,
lánya,
mint a vonat kereke,
annyi volt a gyereke.

Kicsi, nagy és
közepes...

ELSŐ VADKUTYA (*közönyösen*)

Hát, ez ritka érdekes!

MÁSODIK VADKUTYA

...karonülő és
idősebb,
legszebb volt a leg-
idősebb:
egy fiúcska. Nem akar ki!

Egy kedves és szép
királyfi.

Szerették is egymást nagyon,
ám egy hideg, téli napon,
még az ágyból ki se keltek,
mind egy szálig
odavesztek.

ELSŐ VADKUTYA (*közönyösen*)

Ne mondja! És *hogyan* történt?

MÁSODIK VADKUTYA

Azt is elmesélem
tüstént.

Haramiák jártak arra.
Egyiknek lendült a
karja,
és az ablak mellett jövet
bedobott egy tüzes
követ.

ELSŐ VADKUTYA

Hát, ez nagy disznóság, tényleg!
De jöhetne már a
lényeg!

MÁSODIK VADKUTYA

A palota lángra kapott,

a láng a tornyokig
csapott,

le is égett,
hajnal felé
üszös rom füstölt a
helyén.

ELSŐ VADKUTYA

Részvétem! Csak
az a gond itt,
hogy jutunk a
*varjúcomb*ig?

MÁSODIK VADKUTYA (*letorkolja*)

Rég ott járnánk, hogyha közbe'
nem ugatna folyton
közbe!

Első vadkutya meghunyászkodik

MÁSODIK VADKUTYA

Lett is szörnyű riadalom,
sírt az egész
birodalom

nem számított hová
való,
jött az összes alatt-
való

odagyültek mind, hogy lássák
jó királyuk
pusztulását

ám ahogy ott báméskodnak,
(egy-egy fának
támaszkodnak)

egyszer csak döbenten látják,
még a szájuk is
kitátják

(lassítva a tempón)

hogyan az üszkös romok alól
két bús varjú
tipeg elő.

Első vadkutya már a történet hatása alatt, megbabonázva hallgatja

Egyik kisebb, másik
nagyobb
szűk dolmányuk csak úgy
ragyog

(jelentőségteljesen)

szép fejükön korona...

(az ég felé néz)

így pislognak fel
oda...

Első vadkutya követi a pillantását

És mikor *huss*,
szárnyra keltek,
éjbe borultak a
kertek

s ők *suhantak* át az égen,
mindketten *hót*
feketében...

ELSŐ VADKUTYA *(részvétellel)*

Elég gyászos viselet!

MÁSODIK VADKUTYA

Elöl ment a Varjúkirály...

ELSŐ VADKUTYA

És a másik?

Második vadkutya tekintetét a még mindig összezárt lomb felé emeli

MÁSODIK VADKUTYA *(sejtelmesen)* De a másik?

Első kutya követi a tekintetét, ő is felnéz a fára

ELSŐ VADKUTYA *(izgatottan)* De a másik?

MÁSODIK VADKUTYA *(sejtelmesen)* ... Ki lehet?

ELSŐ VADKUTYA Az ördög se érti magát!

*(egyszerre leesik neki, hogy a társa
Vakvarjúcskára gondol,*

Csak nem
azt mondja, hogy...

eltátja a száját)

... Nahát!

Ebben a pillanatban a lomb újra feltárul előttünk

Az ágon lógó szárnyakkal, félrebillent fejjel fekszik Vakvarjúcska, fölé hajolva Pimpáré, a szarkák már sehol

A Vadkutyák odalentről figyelik őket

Pimpáré költögetni próbálja az ájultan fekvő, sérült Vakvarjúcskát

PIMPÁRÉ

Vakvarjúcska!

(kiabál, türelmetlenül)

Vakvarjúcska!

Hé, te a "füleden fekszel"?!

Na, így egy *csöppet* se tetszel!

Vakvarjúcska továbbra is aléltan fekszik

Hallasz engem?

Meg se mukkansz?

(lökdösi)

Nem félsz, hogy a földre huppansz?

Vakvarjúcska nem reagál

Pimpáré fölé hajol és közelről hallgatja a szuszogását

Hallom ám a szuszogásod!
Ez valami új szokásod?
Fadarabnak látszani?

(halkan)

Halottasat játszani?

Vakvarjúcska nem reagál

Jobb lesz, hogyha abbahagyod!

Látom én, hogy
kutya bajod!
Tessék gyorsan talpra
állni!

Meddig fogsz még
szimulálni?

Vakvarjúcska nem reagál

Szólj már egy szót!
Légyszi! Beszélj!
Nézd csak! Elvonult a
veszély!

(mutatja, hogy sehol senki)

Mind egy szálig elrepültek!
Hanyatt-homlok
menekültek!

(közel hajolva)

Hogy megjárták!
Csóri szarkák!
(Egyik itt
hagyta a farkát!)

(súgva)

Másiknak a lába bánta,
hogy a tiéd
eltalálta...

(odasúgja)

Mekkorákat behúztál!
Irtó klasszul
bunyóztál!

Odalent a fa tövében a vadkutyák izgatottan összesúgnak

ELSŐ VADKUTYA

Hallotta ezt?
Ezek szerint:
magukra maradtak
megint!

MÁSODIK VADKUTYA

Hohohó!

ELSŐ VADKUTYA

Miénk a terep!

MÁSODIK VADKUTYA

Ú, de jól beebé-
delek!

Pimpáré durcásan elhúzódik a sebesülten fekvő Vakvarjúcskától, elkomorul

PIMPÁRÉ (*sértetten*)

Na jól van. Szóval így
állunk.
Eztán *így* kommuni-
kálunk...

Pillanatnyi csend

*Ez a boldog házas
élet?
Mit ne mondjak:
nem győztél meg!*

*Az uram egész nap "döglik",
én meg intézzem a
többit:*

(*undorral*)

*mossak-főzzek-teregessek,
– csokipapírt eszegetsek! –,
feledjem a lazacot:
süssek neki
kukacot...
...zabszemet,
meg lepke-
lárvét...*

*...ápoljam a törött
szárnyát...*

*Bocsika, de asszem,
mégse.
Nem bolondultam meg
én se!*

*Mondjuk,
jó fej voltál, kösz,
megvédtél, vagy mi a
szösz...*

De végülis be kell látni,
butaság volt belevágni:

(nyomatékosan)

mindenkinek van egy helye,
nekem
nem a fa teteje,

és a
párom se te vagy...

Pimpáré elkezd lefelé mászni a fáról

VAKVARJÚCSKA *(elhaló hangon)*

Jaj, Pimpáré, el ne hagyj!

PIMPÁRÉ *(elereszti a füle mellett)*

Úgyhogy én most le is mászok,
szépen haza-
csalinkázok...

Egy pillanatra megtorpan

(elbizonytalanodva körbenéz)

Csak jár erre valami!

Odalent a vadkutyák izgatottan összesúgnak

ELSŐ VADKUTYA *(2. V.-hoz, izgatottan)* Méltóztatott hallani?

MÁSODIK VADKUTYA *(1. V.-hoz)*

Ez aztán a mázli, pupák!
Ölünkbe pottyán a
cupák!

Pimpáré az előző lendülettel tovább mászik

PIMPÁRÉ

...Otthon majd egy nagyot néznek,
(felpofoznak,
lehülyéznek)

előbb-utóbb észre térnek,
megölelnek, meg-
békélnek...

s ha papus is úgy akarja,
vár rám egy királyfi

karja...

nem nagy dolog, ha úgy
vesszük:
amink van, azt össze-
tesszük,
ott, a "napsütötte
sávban",
jólétben és
bizton-
ságban...

... bár nekem már egyre megy.

(az alélt Vakvarjúcska felé, érzelem nélkül) Na, heló.

(súgva)

Ja:
gyógyulj meg!

Pimpáré tovább mászik lefelé a fa törzsén

MÁSODIK VADKUTYA

Hopp, már jön is!

ELSŐ VADKUTYA

Nincsen nyugta!

MÁSODIK VADKUTYA

Milyen fürge!

ELSŐ VADKUTYA

Milyen *guszta!*

MÁSODIK VADKUTYA *(az 1. Vad-
kutyához, gúnyosan)*

Nocsak, nocsak, mi a gond?
Savanyú a varjú-
comb?

ELSŐ VADKUTYA

Átgondoltam, amit mesélt,
adok magamnak egy
esélyt:

ördög vigye azt a varjat!
Kapja el, aki a-
karja!

(bizalmasan)

Démonokat nem eszek!
Olyan buta nem

leszek!

MÁSODIK VADKUTYA

Na, ezen nem
veszünk össze!

(a zsákmány felé kacsint)

Az a kérdés, komám,
jösz-e?

ELSŐ VADKUTYA

Hát, ha már így megadatott,
csak bekapnék egy
falatot...

MÁSODIK VADKUTYA

Ez a beszéd, egykomám!
Osztozunk a
lakomán!

A vadkutyák hangos csaholással rátámadnak a fa törzsén lefelé ereszkedő Pimpáréra

PIMPÁRÉ

Uramisten, újabb rémség!
Ez is milyen
szörnyű népség!

Sose jutok haza, egek,
ha most felfalnak az
ebek!

Hiába próbál menekülni

Az első vadkutya a szoknyájánál fogva ráncigálni kezdi Pimpárét lefelé

Pimpáré próbál felfelé kapaszkodni

MÁSODIK VADKUTYA

Hová a nagy sietség?

PIMPÁRÉ *(kiabál)*

Hé! Valaki! ... Segítség!

Patthelyzet alakul ki, Pimpáré még kapaszkodik, de a vadkutyák már elkapták a szoknyája szélét

A vadkutyák már a markukban érezhetik, ezért fölényesen és ráérősen társalognak felette

MÁSODIK VADKUTYA

Megint ez az undok lárma!

ELSŐ VADKUTYA

Csak vége lesz egyszer!

MÁSODIK VADKUTYA

Hátha!

PIMPÁRÉ

Vakvarjúcska! Gyere gyorsan!
Visszaszívom, amit
mondtam!

Hülye voltam, most már
értem!
Csak *még egyszer*
gyere értem!

ELSŐ VADKUTYA (*egymásnak*)

Minek ennyit ordibálni?

MÁSODIK VADKUTYA

Nem jobb volna
kooperálni?

ELSŐ VADKUTYA

Ahelyett, hogy lázadozna...

MÁSODIK VADKUTYA

...inkább
csendben várakozna!

PIMPÁRÉ

Jaj, hiába minden, érzem:
vadkutyák markában
végzem...

ELSŐ VADKUTYA

Nyújthatná felénk a
... lábát...

MÁSODIK VADKUTYA

...meg azt a kis dundi
vállát...

ELSŐ VADKUTYA

... füléből egy darabkát...

MÁSODIK VADKUTYA

... meg a püspök-
falatját...

Egyre fenyegetőbb a vadkutyák fölénye

ELSŐ VADKUTYA

Seperc alatt meg is lennének...

MÁSODIK VADKUTYA

...hamm-bekapnánk...

ELSŐ VADKUTYA ...mind-megennénk...

MÁSODIK VADKUTYA Neki is így lenne könnyebb...

ELSŐ VADKUTYA Nem hullatna ennyi könnyet...

MÁSODIK VADKUTYA Túl is lennék rajta régen...

ELSŐ VADKUTYA Lezavarnánk flottul,
szépen...

MÁSODIK VADKUTYA Itt már
úgyse segít semmi...

ELSŐ VADKUTYA Nem hallja a szavát senki...

A vadkutyák közrefogják a tehetetlenül vergődő Pimpárét

MÁSODIK VADKUTYA Akik voltak
elfeledték...

ELSŐ VADKUTYA ... talán
sohase szertették...

MÁSODIK VADKUTYA (*költői
hasonlatot keres*) Egyedül van, mint egy...

... mint egy...

Szóval mint egy ilyen...

... mindegy.

A lombok közül hirtelen előugrik Vakvarjúcska

VAKVARJÚCSKA (*rikkant*) A nagy frászt van
egyedül!

PIMPÁRÉ Vakvarjúcska?

VAKVARJÚCSKA (*súgva*) Menekülj!

A vadkutyák meglepetésükben eleresztik Pimpárét, az visszamenekül az ágra

MÁSODIK VADKUTYA

Fogják meg, hé!
Fut a zsákmány!

(szomorúan néz utána)

Nincsen ennél búsabb
látvány!

Vakvarjúcska ráijeszt a vadkutyákra

MÁSODIK VADKUTYA *(hátrahőköl)*

Amindenit!

ELSŐ VADKUTYA

Jaj! ... A démon!

Vakvarjúcska kergetni kezdi a vadkutyákat, rájuk ront, csipkedi őket, azok menekülni kezdenek előle

MÁSODIK VADKUTYA *(a társának)*

Asszem, túllóttunk a
célon!...

ELSŐ VADKUTYA

Azt a fűzfán-fütyülőjét!

MÁSODIK VADKUTYA *(bizalmasan)*

... Megkörnyékeztük a
nőjét! Attól ilyen
zaklatott!

ELSŐ VADKUTYA

Talán másra
számított...

Vakvarjúcska többször beléjük kap a csőrével

MÁSODIKVADKUTYA

Hú, de nagyon bök a csőre!

ELSŐ VADKUTYA

Elegem is lett belőle!

MÁSODIK VADKUTYA

Abetyárját!
Most mit tegyünk?

ELSŐ VADKUTYA

Jobb, ha kissé
... odébb megyünk.

A vadkutyák félrehúzódnak

Vakvarjúcska egy ideig még ott vitézkedik körülöttük, majd dolgavégezetten

visszaröppen a lombok közé

MÁSODIK VADKUTYA

És a cupák, barátom?

ELSŐ VADKUTYA

Nagy kár érte, belátom!

MÁSODIK VADKUTYA

Ugye?

ELSŐ VADKUTYA

De még *mennyire!*

MÁSODIK VADKUTYA

Nem hagyhatjuk
ennyibe'!

ELSŐ VADKUTYA

Nem is hagyjuk! De nem ám!
Idehallgass, egy-
komám!

A vadkutyák félrehúzódva összesúgnak

Van egy *nagyon*
komisz tervem.
El is mondom rögtön.
Rendben?

MÁSODIK VADKUTYA (*bizalmasan*)

Tényleg olyan komisz?

ELSŐ VADKUTYA

Mon-dom!

MÁSODIK VADKUTYA

Akkor monddjad, komám!

ELSŐ VADKUTYA

Mondom!
Kell hozzá egy csomó
kavics,
(sok kicsi, meg egy-két
nagy is)

lehet kerek, lehet
széles,
(nem baj, ha a széle
éles!)

plusz egy rakás
rosszgyerek...

MÁSODIK VADKUTYA

Ismersz ilyet?

ELSŐ VADKUTYA

Ismerek!

... *Folyton* erre lézengenek,
menőznek meg
hözöngenek...

Nem tudni, hogy *hová*
valós, de *mindegyik*
bevál-
lalós!

MÁSODIK VADKUTYA (*közbevág*)

Hú, ez prima tervnek tűnik!

(*maga elé*)

(Csak az
éhségem nem szűnik...)

ELSŐ VADKUTYA

Mondjam tovább?
Már nem hosszú!

MÁSODIK VADKUTYA (*szomorkásan*)

Nincs édesebb, mint a...
...bosszú!

Vadkutyák összeségva kimennek

3. jelenet

Újra a fa koronáját látjuk, a lombok kitárulnak előttünk

Egy alsóbb ágon ül Pimpáré, és mellette lógó szárnyal, csapzottan és végsőkéig kimerülten Vakvarjúcska

Siralmas állapota ellenére próbálja tartani magát

PIMPÁRÉ *(rajongással)*

Vakvarjúcska! ... Te egy hős vagy!

És hogy milyen rámenős vagy!

Hívtalak és te repültél!
Látom, meg is sebesültél...

VAKVARJÚCSKA

Repültem bizony! Sőt: szálltam!

(mutatja a lógó szárnyát)

Össze is törtem a szárnyam...

(maga elé)

Nem tudtak elbánni velem!
(Igaz, hogy most lóg a belem...)

PIMPÁRÉ

... Pedig már *hogy* kónyadoztál!

Ugye, hogy csak szórakoztál?!

Tudtam én, hogy kutya bajod!
De jól van, gondoltam, hagyom.
Leugrottam körülnézni, egy-két ügyet elin-

tézni...

Vakvarjúcska már valósággal szédeleg a sebesüléseivel járó fájdalomtól, de próbálja tartani magát

Neheztelsz rám ezért,
érezem!

Vakvarjúcska aléltan hátrahanyatlik, elfekszik az ágon

Mi történt? ... Jaj! ... De hisz...
... vérzel!

VAKVARJÚCSKA

Ugyan! ... Ne is törődj velem!
Az a fő, hogy
... maradj velem.

(igyekszik)

Jó nagy levegőket veszek...

Egy-két perc és
jobban leszek!

Csak egy múltó
élet-
veszély...

PIMPÁRÉ

Jaj, szegény, már
félrebeszél!

VAKVARJÚCSKA *(maga elé)*

Sose gondoltam, hogy ennyi...
viszontagság ...
férjnek lenni...

(hirtelen felül, mintha eszébe jutott volna valami)

De...

PIMPÁRÉ *(visszafekteti, anyáskodva)*

Á-á! Most pihened kell!
Tele vagy még friss
sebekkel!

Az az első, hogy meg-
gyógyulj!
A többit meg majd

...megoldjuk.

Bensőséges pillanat

Hirtelen utcai füttyögetés éles, fülsértő hangja

PIMPÁRÉ (*ijedten kapja fel a fejét*) Jaj! Mi ez??

VAKVARJÚCSKA (*félvállról*) Ez? ... Rodrigó.
A szembe-
szomszéd rigó.

Újra utcai füttyögetés hangja, más, szomorú dallammal

Vagy inkább a
barna kánya?
Tegnap repült ki a
lánya! Biztos attól ilyen
depis!
Szeretne élni meg
nem is...

Újra utcai füttyögetés hangja, más, panaszos dallammal

Pimpáré ijedten fülel

VAKVARJÚCSKA (*félvállról*) Ez egy veréb.

PIMPÁRÉ (*hitetlenkedve*) Elég fura!

VAKVARJÚCSKA (*magyarázatképp*) Szegénykét veri az
ura.

Újra utcai füttyögetés hangja, más, lírai dallammal

Pimpáré kérdő tekintettel néz Vakvarjúcskára

VAKVARJÚCSKA (*legyint*) Egy szerelmes szalakóta!
Mindig ugyanaz a
nóta!

Újra utcai füttyögetés hangja, más, sürgető ritmusban

PIMPÁRÉ *(fülel)*

Ha!

VAKVARJÚCSKA

Csak egy kis
vércse visít.
Engem is *úgy*
idegesít!
De az anyja
örül neki!
Éjjel-nappal bömbölteti!

Füttykoncert, dobolás hangja (kuka tetején), fenyegető utcai hangok, gyerekzsivaj

PIMPÁRÉ

Na, de *ez* már csak riasztó!

VAKVARJÚCSKA

Lehet, hogy egy
... rossz riasztó...

PIMPÁRÉ *(kifakad)*

Na ne mondd!
Madárnak nézel?

(gúnyosan)

Újabb veszély készül, érzem!

És most? Mi lesz?
Rabló?
Róka?

(Királylánynak való móka!)

Tolvajok? Vagy kóbor vadak?
Újabb gyilkos fenevadak?

Most épp mire számíthatok?
És vajon *rád*?
Számíthatok?

Hiszen vérbe fagyva fekszel!

VAKVARJÚCSKA *(csendesen)*

Úgyis meg kell halni egyszer!

PIMPÁRÉ

Irtó vicces!
... Jaj, mi jön még?

VAKVARJÚCSKA *(tárgyilagosan)*

Mondom. Ez egy
ilyen környék.

Picit eszünk,
sokat félünk,
amennyink van,
annyit érünk.

Sose legyen
nagyobb bajunk:
élünk, amíg meg nem
... halunk.

(*visszahanyatlik*)

Ettől a ponttól Pimpáré és Vakvarjúcska a nézőtér felé mutogatva vizionálja elénk a történeteket

PIMPÁRÉ (*előre mutat*)

Azt ott? ... Láttad?

VAKVARJÚCSKA

Ne légy buta!
Hisz az csak egy kidőlt
kuka!

PIMPÁRÉ

És azt?

VAKVARJÚCSKA

Ugyan! Drágaságom!
Mit néztek egy
nejlonzsákon...

PIMPÁRÉ

Hát aki ott kotorászik?

VAKVARJÚCSKA

Az ott?

PIMPÁRÉ

Dehogy!

VAKVARJÚCSKA

Hát?

PIMPÁRÉ

A másik!

VAKVARJÚCSKA (*lázba jön*)

Na, az már egy gyanús alak!

... Most felpattan... Odébb
szalad...

... füle piros,
feje kerek...

PIMPÁRÉ
Odanézz! Hisz ez egy
gyerek!

VAKVARJÚCSKA
Markában egy csomó
kavics...

PIMPÁRÉ
... sok kicsi, meg egy-két
nagy is...

VAKVARJÚCSKA
... ad belőle ennek-annak...

PIMPÁRÉ
Atyavilág, hányan vannak!

VAKVARJÚCSKA
Most mindegyik
felénk fordul...

PIMPÁRÉ
...a kis muki
rájuk
mordul...

VAKVARJÚCSKA
...választ egy szép markosat...

PIMPÁRÉ
...jó éleset,
sarkosat...

VAKVARJÚCSKA
...tovább nem is bonyolítja,
meglódítja,
elhajítja...

A nézőtér irányából láthatatlan kezek köveket hajigálnak a fára

Vakvarjúcska felpattan és kitárt szárnyakkal állja a rájuk zúduló csapást

VAKVARJÚCSKA
Most válik el, ki a bátor!
Hull a kavics, mint a
zápor!

Pimpáré Vakvarjúcska háta mögé bújik

PIMPÁRÉ
Jaj, én
moccanni se merek!

VAKVARJÚCSKA

Tudod, gyöngyöm! Megvédelek!

Nem érhet utól a halál:
ugorj be a szárnyam alá!

Vakvarjúcska betakarja a szárnyával Pimpárét, és saját testével fogja fel a feléjük záporozó köveket

PIMPÁRÉ *(kikandikál)*

Jaj, mi lesz már?!

VAKVARJÚCSKA *(túlkiabálva a hangzavart)*

Mindjárt vége!
Te csak húzódj fedezékbe!

Addig lyuggatják a gúnyánk,
amíg egyszer *csak* meg-
unják!

Egyre ritkulnak a találatok, míg végül abbamaradnak

Elvonuló gyerekcsapat hangja

Vakvarjúcska teljes testével ráborulva élettelenül fekszik Pimpárén

Pillanatnyi csend

PIMPÁRÉ

Na? ... Elmentek?

Pimpáré kikukkant a ráboruló Vakvarjúcska teste alól

PIMPÁRÉ *(körülnéz)*

Sehol senki.

(próbálja ledobni magáról Vakvarjúcskát)

Méltóztatnál odébb menni?

Vakvarjúcska élettelenül terül el az ágon

Ezt megúsztuk, hálistennek!
Á, te
nem is örülsz

ennek!

Vakvarjúcska nem mozdul

Pimpáré ránéz, ijedten hajol fölé

Vakvarjúcska! Mi van
veled?
Rajta, nyisd már ki a
szemed!

Ne komplikáld, ahogy szoktad!
Ezt már párszor elját-
szottad!

Jaj, ugye nem? Ez most
komoly?

Vakvarjúcska! Hé! *Ne*
bomolj!

Várakozásteli pillanat

*Vakvarjúcska láthatólag erőt gyűjt, majd kissé teátrális körülményességgel belekezd a
mondókájába*

VAKVARJÚCSKA

Jó fiúnak kéne
lennem, de már
nincs több erő bennem.

Lepukkantam, mint egy
jampec.
Nekem előbb-utóbb
kampec.

Úgyhogy
mindent összevéve,
arra jutottam, hogy
vége.

(mély önsajnálattal monologizál)

Úgy fekszem itt, mint egy halott,
de oké: ez
csak egy

dolog.

Hogy egy merő seb a
hátam,
hogy szitává lett a
szárnyam,
úgy nézek ki, mint egy hulla,
a vonzerőm szinte
nulla
(farkam csapzott
pántlika,
lábam véres
pálcika),
hogy a fejem csupa
pukli –:
ezt még *mind* meg
lehet szokni.

De most ennél több gondom.
Fel se tűnik? Akkor
mondom:

Az iménti dicső harcban
csúnyán megsérültem

(*súgva*)

... *arcban*.

Úgy megbombázták a fejem:
... kiütötték mindkét
szemem.

PIMPÁRÉ

Nem! ... Ez csak egy szörnyű
álom!
Vakvarjúcska! ... Úgy sajnálom!

Egész biztos van még esély!
Rendbe fogsz még jönni, ne
félj!

(*közeliől a szemébe néz*)

Talán csak egy gonosz
átok!
Mutasd csak!

(furcsálva)

... Semmit se látok!

Ettől a ponttól kezdve Vakvarjúcska szeme VÉGIG csukva van

VAKVARJÚCSKA

Oda
– minden hiába! –
szép szememnek
világa!

Méltó lettem a nevemhez...

... s méltatlan a *te*
kezedhez ... szép Pimpárém,
aranyvirág:
nem tudok már
vigyáz-
ni rád,
úgyhogy akár itt is
... hagyhatsz.

PIMPÁRÉ

Jaj, hogy lehetsz ilyen
mamlasz!...

VAKVARJÚCSKA

Bús vagyok és
tanácstalan,
ó, én szegény
világtalan...

Úgy tesz, mintha le akarna billenni az ágról

... ha csak rosszul
mozdulok:
puff, már el is
pusztulok...

Pimpáré az utolsó pillanatban elkapja, és az ölébe veszi Vakvarjúcska kicsi, törődött testét

PIMPÁRÉ *(szenvedélyesen)*

*Hányszor meg-
küzdöttél értem!
Ugrottál mindig, ha
kértem!*

Szenvedtél már *épp*
elégyszer!
Minimum háromszor!

VAKVARJÚCSKA

Négyszer!

PIMPÁRÉ

... Engedd meg, hogy megháláljam!
Vagy legalább ...
... megpróbáljam...

PIMPÁRÉ

Van otthon egy *csomó*
kencém, plusz egy
gyógyfüves sze-
lencém

tele
mindenféle kinccsel
(babakoromból egy
tinccsel)

(*rákacsint*)

cickafarkkal, beléndekkel,
varjúhájjal,
(temérdekkel!)

édes kömény, mézes
bikk-makk,
Hals-cukorka,
dugi Tic-
tac –

van ott szinte minden! ...

VAKVARJÚCSKA

Hú!

PIMPÁRÉ

... csipet *szemvidító-
fű*...

Haza kéne menni érte!

Csakhát persze...

VAKVARJÚCSKA (*legyint*)

Ugyan!

PIMPÁRÉ

Mért ne?!

Ott a kedves, szép szobám,
gyöngyvirágos
nyoszolyám,
pihe-puha pamlagom,
kertre néző
ablakom...

Csupa napfény, csupa
luxus,
zölden virít lenn a
bukszus ...

Olyan szép és
vigasztaló! *Pont* lábado-
zásra való! ...

VAKVARJÚCSKA

És ha meglát a személyzet?
Hagyjuk inkább az e-
gészet!

PIMPÁRÉ

... Amíg te az ágyban fekszel,
viszek neked teát
keksszel:

egy-kettőre kikúrállak,
(talán meg is
... puszikállak...)

Bekapsz egy pár pirulát,
meg se ismer, aki
lát

meggyógyul a szemed is,
megjön tán az
eszed is...

Olyan szép lesz, mint egy
mese!

VAKVARJÚCSKA (*csendesen*)

Nem hiszed el, ugye,
te se...

PIMPÁRÉ

Nem is tudom, mire várunk:
a *csudának*
vacilálunk!

Nem vagyunk még olyan vének,
vár ránk egy
vidámabb
élet!

Hadd nézzem csak!

Körbékémlél

Sehol senki!

Kicsit aggódva tekintget lefelé

Most már csak le kéne
menni ...

Pimpáré, ölében Vakvarjúcskával, elindul a fa törzsén lefelé

Indulhatunk?
Kapaszkodj!

Vakvarjúcska megragad egy ágat

De hékás! Ne ravaszkodj!

Nehéz vagy ám!
Ez nem vicc!
Úgy ledoblak, mint a
sicc!

Ereszd már el azt az ágat!

Látom, hogy emészt a
bánat...

Nem lesz okod panaszra:
Visszajövünk tavaszra!

Tovább mászik, ügyeskedik

(szuszogva az erőlködéstől)

De most mindent ...

Nekikészül és az utolsó pár centiről Vakvarjúcskával együtt leugrik

(ugrik)

... hopp, itt-
hagyunk ...

Na tessék, már lent is
vagyunk!

Tanácsstalanul körbenéz

Szegényes, külvárosi környezetre utaló színpadkép, elöl egy kidőlt kuka

*(balra néz)
(jobbra néz)*

Oké! ... De most aztán merre?
Erre induljunk, vagy
erre?

Hirtelen ötlete támad

Ne csináljunk ebből faxnit!
Fogjunk magunknak egy
taxit!

Pimpáré integetni kezd a nézőtér felé fordulva, mintha egy taxit próbálna leinteni

*Egy lassítva közeledő, majd felpörgő motorral és nagy csikorgással hirtelen tovább
száguldó autó hangja*

Pimpáré a szemével és arcjátékával követi a közelő, majd tovaszáguldó autót

Ölében Vakvarjúcskával leforrázva és csalódottan áll

PIMPÁRÉ

Hát, ez asszem
nem jött össze,
de ettől
ne törjünk össze.

Pimpáré néhány lépéssel előrébb megy

Jobb lesz, ha várunk egy buszra.

VAKVARJÚCSKA (*halkan*)

Varjak nem szállhatnak
buszra!

Hökkent csend

PIMPÁRÉ (*felháborodva*)

Na-mégilyet!
És mióta?!

*A busz-ajtók csukódását jelző jellegzetes, sípoló hang, az ajtók záródásának hangja,
majd egy induló busz hangja*

Pimpáré az öklét rázza, mintha a buszsofőrrel veszekedne

PIMPÁRÉ

Integet az idióta!

Szemével követi a jellegzetes robogással elhaladó buszt

Nem számít, majd
gyalog megyünk.
(Tény, hogy nem is volt rá
jegyünk...)

Álldogál

(a busz után néz)

Pedig alig ültnek benne...

Tesz néhány tétova lépést, ülésben Vakvarjúcskával

Legalább egy *bringánk*
lenne!

VAKVARJÚCSKA (*felsóhajt*)

Jaj, Pimpáré! ...

PIMPÁRÉ

Mi az?
Baj van?

Jaj, csak *most*
tarts ki a bajban!

Pimpáré végső kétségbeesésében ide-oda szaladgál a vak varjúval az ülésben

(úgy tesz, mintha lána ilyet)

Egy keresztút!

(úgy tesz, mintha befordulna)

Itt letérünk...

Pimpáré körbekerüli a kukát

Még egy perc és oda-
érünk!

VAKVARJÚCSKA *(fájdalmasan,
patetikusán)*

... Attól tartok,
nincs több időm:
közeleg a perc, a-
midőn...

*Pimpáré egy hirtelen ötlettől vezérelve a nézőtér felé fordulva megáll
Ölében Vakvarjúcska*

Kétségbeesett igyekezettel vizionál

(úgy tesz, mintha fellépne)

Egy fél lépés fel...

(úgy tesz, mintha lelépne)

... egy
meg le:

Eljátssza Vakvarjúcskának, hogy már megérkeztek a királyi palota kertjébe

... épp most értünk be a
kertbe!

VAKVARJÚCSKA *(csendesen)*

Jó gyorsan ideta-
láltunk!

PIMPÁRÉ

Még csodálod?!
Meg se álltunk!

(vizionál, szuggesztíven)

Na, itt aztán minden ragyog!
Még a törpe
fák is
nagyok...

(Vakvarjúcskához)

Sajnálhatod, hogy ki-
hagyod!

VAKVAKRJÚCSKA

Jaj, de nagyon rosszul
vagyok!

PIMPÁRÉ *(tovább vizionál)*

Aranyalma ring az
ágon,
nem is egy, de mindjárt
három

(elváltoztatott hangon)

mosolyog a kopasz
barack:
"Most *megállsz*, vagy
tovább haladsz?!"

(kíváncsi firkészést mímel)

csak a szóló
szőlő hallgat,
(úgy látszik, hogy ilyen
alkat)

(örömteli ráismerést mímel)

Hát ott meg *ki*
settenkedik?

(beleinteget a semmibe)

Rózsi bácsi
hetvenkedik:
futva kerget egy legyet!

(lépeget)

Hahó! – vissza-
integet...

(körbekerüli a semmit)

Ám mi gyorsan
tovább megyünk,
hogy mielőbb ágyban
legyünk!

(ugyanott megáll)
(lábujjhegyre áll, mintha kukucskálna)

Kikerüljük ezt a buckát,
(egy vakondok téli
vackát):
innen már,
(egy köre állva)
rálátni a
palotára!

(tovább vizionál)

Látni minden ékességét,
ezer ablak
fényességét,

mind a harminc-

három tornyát
(*pont* olyan szép, ahogy
ahogy mondják!)

színaranyból két szép
pillér,
(éppenséggel *nem*
két fillér!)

s ott a cifra
ívű balkon!
(pont a felénk
eső sarkon)

s a balkonon ki áll? ... Né!
A király, s a király-
né!

(*saját látomásán elérzékenyülve*)

Édesanya!... Drága
papus!

(*tovább vizionál, belefeledkezve*)

... lábukon rossz házi-
papucs,
vállukon szép
piros palást,
kezükben kis
darab
kalács

(*jelentőségteljesen lelassulva*)

s miközben így eszegetnek,
... egy *illetőt*
emlegetnek...

(*fülelést mímél*)
(*elérzékenyülve*)

úgy veszem ki ...
... fontos nekik!
(kémekkel is
kerestetik!)

(*beleringatja magát az álomképbe*)

... búsulnak, mert nem találják,
pedig *folyton* haza-
várják...

Pimpáré mosolyogva, az álomkép hatása alatt, megbűvölten álldogál

VAKVARJÚCSKA *(élesen)*

Bim-bam!

PIMPÁRÉ *(feleszmél, fülel)*

Ha!

VAKVARJÚCSKA *(tragikus hangon)*

Ütött az
óra!

Kérlek,
hallgass meg egy
szóra!

Nekem innen
nincs már tovább.

PIMPÁRÉ

Jaj, dehogy nincs!
Ott a szobám!
Felszökünk a hátsó lépcsőn!
Vakvarjúcska! Nincs még későn!

Rögtön jobban leszel, amint ...
... bekapsz egy szem
C-vitamint!

VAKVARJÚCSKA

Jaj, Pimpáré,
ne vitatkozz!
Szoríts erősen
magadhoz!

Azt remélem, hogy a halál
ölelő karodban
talál ...

PIMPÁRÉ

Ne izélj már, Vakvarjúcska!
Nem jó vicc, sőt:
elég ócska!

Ijedten körbenéz, hová ülhetnének le

VAKVARJÚCSKA

Ha velem vagy, édesem,
nem riaszt a
vége sem...

Pimpáré leül a kuka mellé egy rozzant kartondobozra, ölében Vakvarjúcska

(elragadtatást mímél)

Ne legyél így
kiakadva! Ülünk le ide a
... padra! *Milyen árnyas, milyen
hű-vös!*

(még mindig a kuka mellett ülnek...)

Egyáltalán nem is
... bűdös! Azta, milyen jó kis hely!

Beleszippant a levegőbe

(leküzdve az undorát)

Pitypang ez, vagy ... kutya-
tej...?

*Vakvarjúcska nem reagál
Pillanatnyi csend*

(sírósan rázogatja)

Nahát! Hogy te
milyen vagy!
Ne csináld ezt! ... Itt ne
hagyj!

VAKVARJÚCSKA *(fájdalmasan)*

Ha még *egyszer* láthatnálak,
nem gyötörne így a
bánat,
(rózsapiros arcocskádat,
kedves, fitos
orrocskádat)
csak egy *búcsú-*
pillantásra,
nem gondolok semmi
másra,
folyton ez jár a fejemben,
(ebben a sötét
veremben ...)

Pillanatnyi hatásszünet

PIMPÁRÉ *(csendesen, lassan, komolyan)*

Bárhogy mondom, úgyse hiszed,
csak múló sze-
szélynek veszed:

(jelentőségteljesen)

a SZEMEM is
neked adnám,

– most már
minek is ta-
gadnám.

VAKVARJÚCSKA

Nahát, ezt a merészséget!
Nem bánnád a
sötétséget?

Az örök éj birodalmát?
Plusz a szíved
riadalmát?
Nem látnád többé a napot!
Vállalnád az
áldozatot?

PIMPÁRÉ

Nem lennék tőle túl vidám,
de *teérted* mondjuk:
... simán.

VAKVARJÚCSKA

Tényleg képes lennél? Bizti?
Nem lenne belőle
hiszti?

PIMPÁRÉ *(sértetten)*
(kamaszos hévvel)

Nem hiszed, mi? ... Győzzelek meg?
Tudod mit? ÚGY
VAKULJAK MEG!

Ebben a pillanatban teljes sötétség borul a színpadra, és lehetőség szerint a nézőtérre is

Pillanatnyi csend

PIMPÁRÉ

Hát most meg
mitől lett sötét?

Vakvarjúcska, mondd, *mi*
történt?

Hogyhogy nincs itt világos?
Neked ez most ... ?

(felderül a hangja)

... Világos!!

Csoda történt! ... Most már értem!
Megadatott, amit
kértem!

Tarts ki, Vakvarjúcska, máris
látni fogsz, talán már ...
látsz is.

Megfordult a kocka: mától
én vagyok vak, s *te* a
látó!

Mit szólsz hozzá? Ugye örülsz?
Gyerünk gyorsan, nézz már körül!

Rajta, bátran! Most már
ne félj!
Na? ... Miket látsz? Légyszi,
mesélj!

Úgy szeretném hallani!
Hm? ... Dereng már valami?

Vakvarjúcska szövege alatt lassan, fokozatosan kivilágosodik a szín

VAKVARJÚCSKA

Ami azt illeti, ... *tényleg*
pislákolnak már a
fények...

Fél szemmel már látok! Hát még
ha a *másikkal* is
látnék...!

Oszlanak a sűrű árnyak...

Heló, kék ég!
Újra látlak!

Hahó!
Megtört minden átok!

Nézd Pimpáré, újra
látok!

(körbenéz)

Nahát! Milyen szép a világ!
Itt is, ott is csupa
virág!

Körös-körül minden
ragyog...

Egyre világosabb a szín

... még a törpe
fák is
nagyok...

...aranyalma ring az
ágon,
nem is egy, de mindjárt
három...

Teljesen kivilágosodott a szín

A kuka helyén egy kerti pad, körben a kert, mögötte a palota

*Pimpáré a kerti padon ül, mellette, Vakvarjúcska helyén egy szép, fiatal királyfi
díszes, fehér ruhában*

Nézik egymást szerelmesen

KIRÁLYFI *(Pimpáréra mosolyogva)*

... mosolyog a kopasz
barack:
"Ugye most már velem
maradsz?"

PIMPÁRÉ *(halkan, szemérmesen)*

Csak a szőlő
szőlő hallgat...

KIRÁLYFI *(halkan, szerelmesen)*

... úgy látszik, hogy ilyen
alkat ...

Nézik egymást, csend

PIMPÁRÉ
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ (*ijedten*)
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ (*bátortalanul*)
KIRÁLYFI
PIMPÁRÉ
KIRÁLYFI

Mondd, ki vagy te, szép királyfi?
Neked kéne kitalálni!
Bár a gúnyám elég ócska...
Na ne szédíts! ... *Vakvarjúcska?*
... Keresztnevem se túl menő...
Hoppá!
Úgy hívnak, hogy...
... Benő??
Dehogyan Benő!
Hanem?
Gazsi!
Hú! *Ez* aztán az i-
gazi!
"Őfelsége Varjú Gáspár!"
Szebben hangzik bármi
másnál!
Milyen mesés fordulat!
Egy *királyfi*
így mulat!
Na és ...
mond csak ... szóval ... *tudod!*
Minek kérde, mikor
tudod?
Na jó, jó, de esetleg ...
Szeretsz, és én

szeretlek.

PIMPÁRÉ

Irtó klassz! De mégis ... meddig?
Úgy értem, csak ... ettől
eddig?

KIRÁLYFI

Kapisd meg már a választ?
Míg a halál el nem
választ!

Csók

De most gyerünk! Húzzunk innen!

A királyfi kézenfogva húzná magával Pimpárét

Pimpáré nem mozdul, megmakacsolja magát

PIMPÁRÉ *(más hangon, megütközve)*

Minek?

Most már
minden stimmel!

Papuska is fog örülni!
Meg lehet a lagzit ülni!

Nem kell hogy főjön a feje!
Egy *királyfi* lesz a
veje!

KIRÁLYFI *(próbálkozik)*

Asszem, mégis jobban
tennénk...

PIMPÁRÉ

... *Csak* akad majd egy-két
vendég...

(súgva)

De ha meg nem, azt se bánd!
Megmarad nekünk a
fánk!

KIRÁLYFI

Kár!
Pedig jobb lenne máshogy!

PIMPÁRÉ

Unom már a káro-
gásod!
Meglátod, hogy így lesz
könnyebb! ... Hohó! Nézd csak!
Éppen jönnek!

Pitypang király és Pongyola királyné ebben a pillanatban lépnek ki az erkélyre

Pimpáré kézen fogja a királyfit, odaszalad, és megáll az erkély alatt

A szülők a korlátnak támaszkodva figyelik őket

PIMPÁRÉ

Csak beérett, lám, a vetés!
Ez lesz csak a megle-
petés!

(rajongással nézi a szüleit)

Ó, a kedves, régi balkon!
Bíbor fényt vet rá az
alkony!

Jaj, a szívem majd ki-
ugrik,
lábam össze-
vissza csuklik,
reszketnek a füleim...

(fennhangon, az erkély felé)

Édes, drága szüleim!

(apja felé)

Heló papus! Én vagyok az!
Hihetetlen! Mégis i-
gaz!

(anyja felé)

Szia, anya!
Szánom-bánom!
Sokat búsul-
tál u-
tánam?

Ez az egész...
... mint egy álom...
Inkább nem is
kompli-
kálom...

Előttünk az egész élet:
majd még egy *csomót*
mesélek!

Zavarodott csend

Pimpáré nem hagyja magát elbizonytalanítani

(a Királyfira mutat)

Ja, hogy ez itt?
Ő a párom.
Irtó jó fej, garantálom!

Láthatjátok! Nem akar ki:
egy kedves és szép
királyfi!

Szeretjük is egymást nagyon,
ezért ezen a szép
napon
úgy döntöttünk,
egybekelünk.

Örüljetek ti is
velünk!

Zavarodott csend

A szülők meredten állnak a korlátnál, és irtózással nézik őket

KIRÁLYFI

Elég furán reagálnak!
Meg se mukkannak, csak
állnak ... a korlátnak neki-
dőlvé ...

PIMPÁRÉ

Meg lehetnek
illetődve.

KIRÁLYFI

Hú, de haragosan
néznek...

PIMPÁRÉ

... nem kérdeznek,
nem be-

céznek...

KIRÁLYFI

... csak bámulnak, mind a ketten ...

Rózsi szalad elő egy szerszámmal a kezében

(észreveszi, rosszat sejtve)

Ki oszon ott? ... Át a kerten ...

PITYPANG *(lekiált neki)*

Jaj, Rózsikám,
jöjjön gyorsan!

RÓZSI

Huha, felséges úr!
Gond van?

PITYPANG

Talán nem lát a szemétől?

PONGYOLA

... Vagy a fű közt a szeméttől?

Rózsi elszörnyedve néz Pimpáréra és a királyfira, akik továbbra is kéz a kézben álldogálnak az erkély alatt

RÓZSI *(a látványtól hátrahőkölve)*

Látok én, jaj, *hogy* ne látnék!
Köztünk szólva: *bár* ne látnék!

(szörnyűlködve kiált fel, miközben Pimpáréra és a Királyfira néz)

KÉT RÚT VARJÚ!

Ég és pokol!

(rémülten Pitypanghoz)

Felségtek most engem okol?

PONGYOLA

Meddig tartja még a száját?

PITYPANG

Pattanjon, a kutyafáját!

PONGYOLA

Áll ott mint a fadarab!

RÓZSI

Ágról-

	szakadt madarak!
	Besurrantak epret lopni!
PONGYOLA	Mind a kettőt ki kell dobni!
PITYPANG	Ne mélázzon sokat rajta!
PONGYOLA	Fogjon egy követ és <i>rajta!</i>
PITYPANG	Szedte-vette terem- tette!
PIMPÁRÉ <i>(a Királyfira néz)</i>	Hát ezeket meg mi lelte?
KIRÁLYFI	Asszem, <i>mégis</i> jobb, ha futunk, mielőtt még gajra jutunk...

(Pimpáré és a Királyfi természetesen továbbra is emberi alakban állnak előttünk, a szülők és a kertész viszont varjaknak nézik őket, és eszerint viszonyulnak hozzájuk)

RÓZSI	Azt a tarka cickafarka! Hű, de nagyon fürge fajta!
PONGYOLA	Egyik nőstény...
PITYPANG	Másik hím!
KIRÁLYFI <i>(Pimpáréhoz)</i>	Jobb lesz nekünk odakinn.
PIMPÁRÉ <i>(a Királyfihoz)</i>	Hátha mégis...
KIRÁLYFI	Nem megy máshogy!
PIMPÁRÉ <i>(a szülei felé)</i>	...Anya! Apa! ... Ne butáskodj!
PONGYOLA <i>(Pitypanghoz, undorral)</i>	Csak úgy <i>csattog</i> , nézd, a csőrük!
PITYPANG	Ugyan! Nem kell félni

tőlük!

(*viszolyogva*)

Bár *elégé*
rettentőek...

PONGYOLA

Dolmánya van
mindkettőnek...

RÓZSI

De a szárnyuk fekete!
Mint a pokol
feneke! ... És a tolluk!
Hogy ragyog!

PIMPÁRÉ

Rózsi bácsi! ... Én vagyok!

Rózsi bácsi körbe-körbe kergeti a kertben a fiatal párt (az első jelenethez hasonló kergetőzés)

RÓZSI

*Hogy a tyúkhúr húzná el a
nótáját az
ilyeneknek!*

Bekóvályognak ide és
mindent össze-
csipegetnek!

Tök-palántát, rózsa-
tövet...

*Pimpáré és a Királyfi fedezékbe húzódnak, onnan figyelik Rózsi bácsit, aki felvesz a
földről egy nagy követ és miközben tovább szalad, célba veszi vele a fiatalokat*

PIMPÁRÉ

Hová viszi azt a követ??
... Zsebre vágja? ... Tovább
halad?

KIRÁLYFI

A fenét! Épp
felénk szalad!

Nagy szuszogva, deres
fővel fut azzal a
nehéz kővel...

PITYPANG

Ez az, Rózsi, szaladjon!

PONGYOLA

Írmagjuk se
maradjon!

KIRÁLYFI

Azt nézd! Nem is bonyolítja:
most megáll,
most elhajtja...

PIMPÁRÉ

Csak úgy *ver* a szívem
dobja...

KIRÁLYFI

Vigyázz, hé! Pont
felénk dobja!

A fiatalok kézenfogva menekülnek

PIMPÁRÉ

Jussunk innen minél messzebb!

KIRÁLYFI

Az a *messze* vajon
lesz-e?

PIMPÁRÉ

Ha velem vagy, édesem,
nem riaszt a
vége sem...

KIRÁLYFI

Eltalálnak!

PIMPÁRÉ

Jaj, ne engedd!

KIRÁLYFI

Csak a *kezem* el ne
engedd!

PIMPÁRÉ

Jobb, ha mindent itt hagyunk!

KIRÁLYFI

Még egy perc és
kint vagyunk!

PIMPÁRÉ

Mit se bánok, ha a halál
ölelő karodba'
talál...

A szülők a fiatalok felé mutogatnak

PITYPANG

Figyeled, hogy menekülnek?

PONGYOLA

Felszállnak!

PITYPANG

Nézd! ... Kirepülnek!

Rózsi a követ a fiatalok felé dobja (akár az első jelenetben)

RÓZSI

"Hogy szakadna rád a bánat!
Hess el innen, rusnya állat!"

Felrebbenő varjak káromgását és szárnyak verdesésének hangját halljuk, mint az első jelenetben

A magasból, mint a hó, hull a fekete toll

Elsötétül a szín

Rövid szünet után kivilágosodik a szín

Pimpáré és a Királyfi az üres színpad szélén ülnek, Pimpáré lógó orral, bánatosan, a Királyfi halvány mosollyal az arcán

Lassú ritmusú párbeszéd

PIMPÁRÉ

Hát most aztán jól meg-
jártuk!

KIRÁLYFI

De legalább megpró-
báltuk.

PIMPÁRÉ

Nem úsztuk meg. Én se,
te se.

KIRÁLYFI

Sose bánd! Ez
csak egy
mese.

A valóság sokkal szebb!

Vidámabb és ... vicce-
sebb ...

PIMPÁRÉ *(letargikusan)*

Méghogy vidámabb!

KIRÁLYFI *(fülel)*

Na hallod!

Ha! ... Pimpáré!
Figyu! ... Hallod?

Azt susogja még a lomb is,
azt visszhangozza a
domb is,
falevél az ághegyen:

ne hagyjuk, hogy így legyen!

Éppen elég nagy a világ,
nekünk is jut benne
virág

adjunk magunknak egy esélyt:
gondoljuk tovább a
mesét!

Hogy a bút-bajt
kipihend,
jár neked a
happy end!

Bökd ki végre, hozzám jössz-e...

PIMPÁRÉ

Aztán?

KIRÁLYFI

...asztán bújjunk
össze!

Komplikált az élet néha,
nem mondom, de
szép is!

Én szeretlek téged, kérlek,
feleld rá, hogy:

PIMPÁRÉ *(megvigasztalódva)*

Én is!

EGYÜTT *(a közönség felé)*

Komplikált az élet néha,
nem mondom...

De szép is!

Én szeretlek téged, kérlek,
feleld rá, hogy –

Hirtelen teljes csönd

A fény lekerül Pimpáréékról. A színpad tulsó szegletében láthatóvá válik a darab elejéről ismerős két Mesélő alakja

1. MESÉLŐ	Na, hát akkor kábé ennyi.
2. MESÉLŐ	Jó is,
rossz is volt...
1. MESÉLŐ	De mennyi!
2. MESÉLŐ	Most, hogy immár szent a béke...
1. MESÉLŐ	Nincs más hátra, mint a...
2. MESÉLŐ	...vége.
1. MESÉLŐ	Indokolt a vigasság...
2. MESÉLŐ	... elveszett az igazság...
1. MESÉLŐ	<i>Most</i> elveszett... de majd meglesz!
2. MESÉLŐ	S attól fogva minden szebb lesz!
1. MESÉLŐ	<i>Ezt</i> az órát...
2. MESÉLŐ	... <i>ezt</i> a napot...
1. MESÉLŐ	... <i>ezt</i> a mesés pillanatot...
2. MESÉLŐ	...ágról
ágra szállva
várja...

1. MESÉLŐ

...Varjú Gáspár meg a...

2. MESÉLŐ

...párja.